

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1953

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΠΕΧΑΪΔΑΝΙΑΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 8ον

ΜΑ-Ι-ΟΣ 1953

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιόδικου: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λ. Σγουροῦ 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε. Ἱερὰ Ὁδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.500 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12.000, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται με ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ἀ π ρ ο σ ῶ π ω ς «Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 3, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. ἐπὶ τῇ 125ῃ ἐπετείῳ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἑρ. Ντυνάν	1
Ἡ Διεθνὴς ἡμέρα τοῦ Ἑρ. Σταυροῦ	1-2
Ἑρρίκος Ντυνάν ὑπὸ Μ. Νικολαΐδου	3
Τὸ ἔργον τοῦ Ἑλλ. Ἑρ. Σταυροῦ	4
Ἡ Ἑλληνὶς Δόγισσα ὑπὸ Ε. Π. Φωτιάδου	5
Τὰ ἐπιθετικὰ ὄπλα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὑπὸ Γ. Ι. Κουρμούλη	6
Ἡλιοθεραπεία ὑπὸ Σπ. Μπαρτσόκα. — β) Ἡ Πρωτομαγιά, ποίημα ὑπὸ Στ. Σπεράντσα	7
Τζ. Κούκ ὑπὸ Ν. Δημητροκάλλη	8
Οἱ Νάνοι καὶ τὸ ποτάμι ὑπὸ Β.	9
Πῶς νὰ γράφετε. — β) Ἡ Φιλία ὑπὸ Α. Σ. Α.	10
Τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα ὑπὸ Δ. — β) Μεγάλαις φυσιογνωμίαις	11
Φωτογραφίαι δράσεως	12-13
Ἀθλητικὴ ζωὴ ὑπὸ Σπ. Αὔλωνιτη. — β) Ὁ Μᾶης ὑπὸ Σ. Κωτσαρίδου	14
Μυστράς ὑπὸ Π. Καλονάρου	15
Τὸ Πελέκι ὑπὸ Π. Γρίσπου	16
Οἱ Ναυαγοὶ ὑπὸ Νικ. Δήμου	17
Φαέθων ὑπὸ Γλ. Πρωτοπαπᾶ	18
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.	19-20
Δράσις ομάδων Ε. Ε. Σ. Ν.	21-22
Μαθητικὴ συνεργασία	23-24
Τὰ κατορθώματα τοῦ Λελέ ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ	25
Ἐξώφυλλο: Ἡ Παντάνασσα τοῦ Μυστρά.	
Ὁπισθόφυλλο: Τὸ τύμπανον. Στίχοι Στ. Σπεράντσα. Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου.	
The President GRC on th 125th anniversary of H. Dunant's Birthday	1
International R. C. Day	1-2
Henry Dunant by M. Nicolaidis	3
The Work of the G. R. C.	4
The Greek dogess by E. P. Photiades	5
The Offensive weapons of ancient Greeks by G. Kourmoulis	6
Suncure by Sp. Bartsokas b) Mayday, poem by St. Sperantsas	7
J. Cook by N. Demetrocalis	8
The dwarfs and the river by B.	9
How to write b) Friendship by A.S.A.	10
Social Feeling by D. Moraites b) Great Figures Activity in pictures	11
Ataletic life by Sp. Avlonites b) May poem by S. Kotsarides	12-13
Mystras by P. Kalonaros	14
The ax by Sp. Grispos	15
The shipwrecked by N. Demou	16
Phaethon by Gl. Protopapas	17
G. J. R. C. Movement	18
Juniors' activity	19-20
Lele's deeds by AN. VO.	21-22
Frontcover Pantanassa in Mystra.	23
Back cover the drum verses by St. Sperantsa music by A. Panagiotopoulos.	25

Ὁ ἔρανος τῆς 8ης Μαΐου 1951

Ὁ ὑπὸ τὴν Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Προσκαλεῖ ὅλους τοὺς Ἕλληνας

Νὰ συνεισφέρουν, οἱ πλοῦσιοι ἐκ τοῦ περισσεύματος καὶ οἱ πτωχοὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός των, εἰς τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΡΑΝΟΝ

ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου του

Τὴν 8ην Μαΐου 1953

Εἶναι ἐπιτακτικὸν καθήκον νὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον τοῦτο πάση δυνάμει, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνεται πολὺ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός. Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἐθνικὸν καθήκον. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ Ἕλληνες εκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται θὰ συμβάλουν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔρανου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1953

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε. Ε. Σ.

ἐπὶ τῇ 125ῃ ἐπετείῳ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἑρ. Ντυνάν

Κάθε χρόνο, τὴν 8 Μαΐου, ἐορτάζεται εἰς ὅλον τὸν ἐλεύθερον καὶ πολιτισμένον κόσμον ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως ἐνὸς μεγάλου τέκνου τῆς Ἑλβετίας, τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν.

Πρὸ 125 ἐτῶν, εἰς τὴν ὠραίαν Χώραν τῆς Ἑλβετίας, τῆς ὁποίας ὁ λαὸς, πιστεύων βαθύτατα εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, ἐργάζεται ἀποδοτικώτατα, δημιουργῶν ἕνα ἰδιότυπον πολιτισμόν, ἐγεννήθη ὁ «ἄνθρωπος», ὅστις ἐμελλε νὰ καταστήσῃ ζῶσαν πραγματικότητα τὰς διδασκαλίας τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Πραγματικὸς Χριστιανὸς, συνειδητοποιήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπως ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ἐξανέστη, ὅταν εἶδε τὰ θύματα τῆς αἱματηροτάτης μάχης τοῦ Σολφερίνο, κατακείμενα ἀνευ βοηθείας καὶ τοὺς ἀντιπάλους Στρατοὺς νὰ μεταχειρίζονται με ἀδιαφορίαν τοὺς πεσόντας ἐχθροὺς τῶν. Ἡ φρικτὴ αὕτη εἰκὼν ἐπηρέασε τὴν ψυχὴν του τόσο βαθέως, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἤρχετο ἐξ Ἀφρικής εἰς Εὐρώπην καὶ ν' ἀποθῇ ὁ ἀπόστολος μίας μεγάλης καὶ εὐγενούς ἐπιδιώξεως τὴν ὁποίαν συνοψίζουν αἱ τρεῖς λέξεις «INTER ARMA CARITAS».

Ἡγωνίσθη σκληρῶς καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του χάριν τῆς ἰδέας. Ἐδοκίμασε πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεις, στερηθεὶς καὶ ἀχαριστίας, ἀλλὰ δὲν ἔπαυεν οὐδὲ στιγμὴν νὰ ἐργάζεται διὰ τὸ πνευματικὸν του τέκνον τὸν ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Ἐπέτυχε νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του ἀναπτυσσόμενον καὶ τὰ Κράτη νὰ ἀποδέχωνται αὐτὸ μετὰ προθυμίας καὶ πίστewς πρὸς τὰ ἰδανικά του, ἐνῶ ὁ ἴδιος εἶχε λησμονηθῇ καὶ ἔξῃ ὑπὸ τραγικὰς συνθήκας τῆς ὑπὲρ τῶν πολλῶν θυσίας, ἀπέθανεν εἰς ἓν Πτωχοκομεῖον τῆς Πατρίδος του, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν, ἐπὶ τέλους, ἐπῆλθε μία πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις τῆς συμβολῆς του εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Εἰρήνης, διὰ τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν τοῦ Βραβείου Νόμπελ. Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀκολουθεῖται ἀπὸ σημαντικώτατον χρηματικὸν ποσόν, ἀρκετὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα πλήρη ἀνέσεων βίον.

Ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν, ὁ τρόφιμος τοῦ Πτωχοκομεῖου, ὁ πολλακὶς στερηθεὶς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουροῦν τὸ πρὸς εἰς τὸ παιδί του, τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ μετ' ὀλίγον ἡ ψυχὴ του ἐγκατέλιπε τὸν κόσμον τοῦτον ἵνα καταταγῇ μετὰ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ἀγίων.

Ἡ Μνήμη του καταυγάζει μετὰ τὴν λάμψιν τοῦ ἀνεσπέρου πνευματικοῦ φωτὸς τοῦ ἐκπεμπομένου ἀπὸ τὸ ἱερὸν Σῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁλόκληρον τὴν Οἰκουμένην καὶ οἱ ἄνθρωποι κλίνουν μετὰ σεβασμοῦ καὶ συγκινήσεως πρὸ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν εὐγνωμονοῦντες.

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.

Ἡ Διεθνὴς ἡμέρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Ἡ 8η Μαΐου, ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν, ὥρισθη ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ὡς «Διεθνὴς Ἡμέρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ».

Σκοπὸς τῆς Διεθνούς Ἡμέρας τοῦ Ε. Σ. εἶναι νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν λαῶν ἐπὶ τῆς σπουδαίου τῆτος τοῦ ρόλου τῆς παγκοσμίου ἀνθρωπιστικῆς του δράσεως μετὰ τῶν Ἑθνῶν διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἰδέας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως μετὰ τῶν λαῶν.

Ὁ Ε. Σ. ἀφιερώνει τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ κοινὸν τὸ ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον ἐμπνέει τὸ ἔργον του, διὰ νὰ ἐπιδείξῃ ὅλας τὰς μορφὰς τῶν ἐνεργειῶν, διὰ τῶν ὁποίων, ὑπὸ τὸ ἔμβλημά του, δύνανται οἱ ἄνδρες, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ νὰ συντελέσωσι εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ πρόληψιν τῆς δυστυχίας εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ὅπως ἔλεγεν, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, μία ἐξέχουσα προσωπικότης τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ «εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἀν-

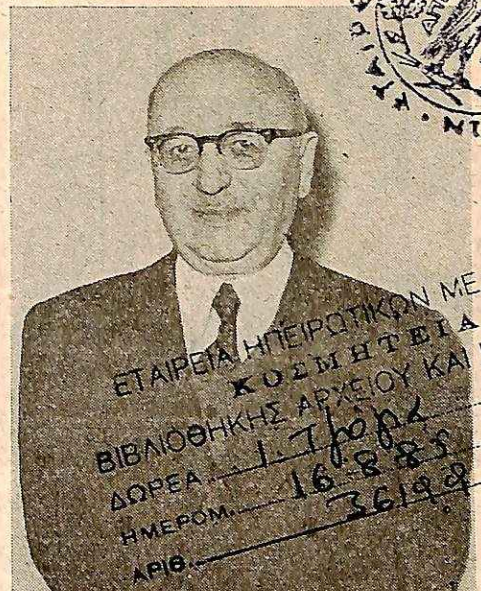
θρώπων γεννῶνται οἱ πόλεμοι, καὶ ὅταν οἱ ἄνθρωποι πεισθῶν διὰ τὴν ἀνάγκην ἀφιλοκερδοῦς ἀλληλοβοηθείας, ἡ ἰδέα τοῦ πολέμου θὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν σκέψιν των».

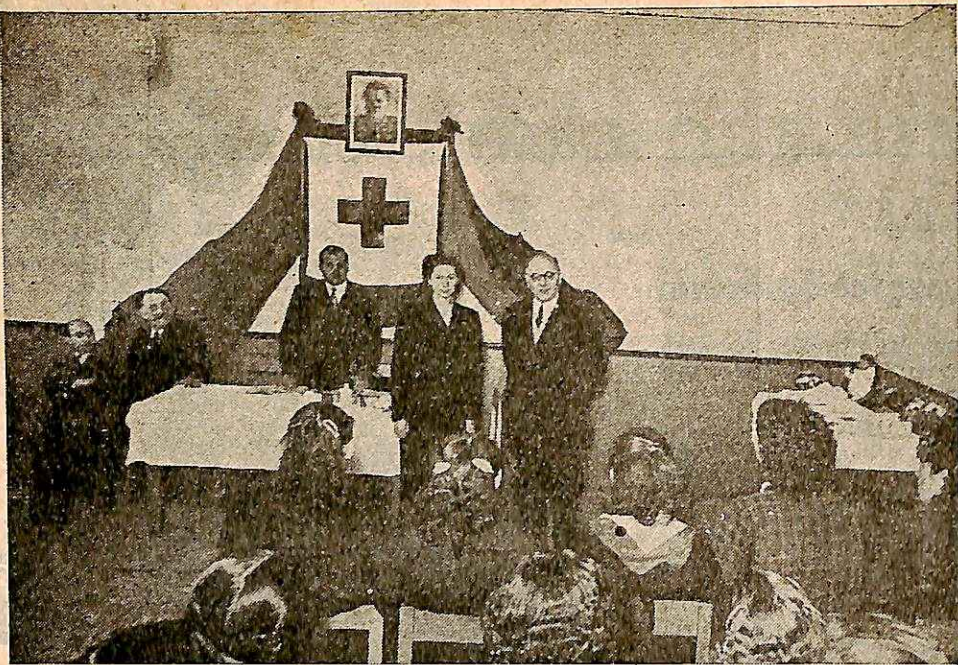
Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ

Συνέχεια καὶ συνέπεια τῶν προσπάθειων, τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει καὶ ἐνισχύει τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἐπέτυχε καὶ εὐλόγως νὰ εὕρῃ ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται καὶ μοχθοῦν διὰ τὴν ἀνατολὴν μίας καλλιτέρας αὔριον δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι αἱ διάφοροι ἀποφάσεις, πού λαμβάνονται εἰς τὰ ἐκάστοτε ὀργανούμενα Διεθνή Συνέδρια τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις τῆς 17ης καὶ 18ης Διεθνούς Διασκεψῆς εἰς Στοκχόλμην καὶ Τορόντο, εἰς τὰς ὁποίας ἀντικατοπτρίζονται αἱ ὑψηλότεραι ἀρχαὶ καὶ τὰ εὐ-

γενέστερα ἰδεώδη, ἀπόρροια τῶν διδασμάτων τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ 17η Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διακρῦνται τὴν φρίκην τοῦ Ε. Σ. διὰ τὸν πόλεμον, καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐργασθῇ σταθερῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Διεθνούς κατανοήσεως, ἡ ὁποία θὰ εἶναι δημιουργὸς μίας διαρκούς εἰρήνης μετὰ τῶν Ἑθνῶν τοῦ κόσμου. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ ἰδανικοῦ, τὸ ὁποῖον καθ' ἐξοχὴν ἀντιπροσωπεύει ὁ Ε. Σ., τὴν ἀνακούφισιν πάσης δυστυχίας, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ὑπάρχῃ αὕτη, καὶ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐξοπλώσεως τῶν ἀρχῶν τῆς ἀφιλοκερδοῦς ἐξυπηρετήσεως ὑπὸ τοῦ Ε. Σ. εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ κόσμου. Ἐχῶν συνειδησιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ νέα γενεὰ θὰ κληθῇ συντόμως νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τῆς εἰς τὰ παγκόσμια ζητήματα ὁ Διεθνὴς Ε. Σ. θὰ πράξῃ τὸ καλύτερον διὰ νὰ ἰδρύσῃ, ἐξαπλώσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν κίνησιν τοῦ Ε. Σ. Νεότη-

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος (πρώτος δεξιά) εις την Παιδοπόλιν Μπέλα Τσέρκβα (Λευκή εκκλησία) της πόλεως Βανάτου παρά τα Γιουγκοσλαβοσλοβενικά σύνορα, όπου, την 29-3-1953, πρὸς τὰ ἐπαναπαριστῶμενα ἑλληνόπουλα. Ἀριστερὰ καθήμενος ὁ νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Μ. Πεσμαζόγλου καὶ ὁ ἰατρός τῆς Παιδοπόλεως κ. Πετρόφ.

The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos (first from right) at the Children's Center «Bella Tzerkva» (White church) in Vanaton, Yugoslavia, speaking to the Greek children that are to be repatriated. First from left the Legal Counsellor G.R.C. Mr. M. Pesmazoglou and beside the Center's physician Mr. Petroff.

τος καὶ δημιουργήσῃ οὕτω τὴν πληρεστέραν κατανόησιν καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν μεταξὺ τῶν ἑκατομμυρίων νέων ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου».

✱

«Ἡ 18ῃ Διεθνῇ Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, φρονούσα ὅτι ὁ πόλεμος, ὅστις διαιρεῖ τοὺς λαοὺς καὶ σπείρει τὴν διχόνοιαν, εἶναι ἡ μεγαλύτερα μάστιξ ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ πλήξουν τὴν ἀνθρωπότητα κατὰ τρόπον ὥστε νὰ τὴν ἐπαναφέρουν εἰς τὴν βαρβαρότητα.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς προγενεστέρων ἀποφάσεις τῶν Διεθνῶν Διασκέ-

ΕΣΝ μαθηταὶ Ἀνθοφύτου Παιονίας παρέχουν α' βοήθειαν εἰς τραυματισθέντα γέροντα. Juniors of Anthophyton rendering first aid to a wounded old man.

ψων τοῦ Ε. Σ. ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεργασίας ὧν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Προτρέπει τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς:

α) Νὰ ἀναπτύξουν ὅλας τὰς προσ-

Ο Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Μ. Πεσμαζόγλου συνομιλεῖ εἰς τὴν Παιδοπόλιν Μπέλα Τσέρκβα μετὰ τὰ ἐπαναπαριστῶμενα ἑλληνόπουλα. Παρ' αὐτὸν ὁ ἰατρός τῆς Παιδοπόλεως κ. Πετρόφ.

The Legal Counsellor G.R.C. Mr. M. Pesmazoglou speaking to the Greek children at «Bella Tzerkva». Beside him the center's physician Mr. Petroff.

παθείας των διὰ νὰ ἀποφύγουν καὶ ἐξουδετερώσουν κάθε παρεξήγησιν μεταξὺ τῶν λαῶν.

β) Νὰ ἐντείνουν τὴν ἀμοιβαίαν συνεργασίαν καὶ ἀλληλοβοήθειαν διὰ νὰ δημιουργήσουν μεταξὺ τῶν λαῶν μίαν πραγματικὴν κατανόησιν καὶ ἀπομακρύνουν τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου.

Διακηρύττει ὅτι ἡ μάστιξ αὕτη δύναται νὰ ἐκλείψῃ διὰ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅστις ἀ-

ποτελεῖ, ὅχι μόνον μίαν δύναμιν ὑλικὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ κυρίως μίαν δύναμιν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἐνώνουσαν τὸν κόσμον εἰς ἓνα κοινὸν αἶσθημα ἀδελφωσύνης».

Ἡ 18ῃ Διάσκεψις τοῦ Τορόντο υἰοθέτησεν καὶ μίαν ἄλλην ἀπόφασιν ἀπευθυνομένην εἰς τὸν Ε. Σ. Νεότητος. Ἀπόφασις ἀρ. 36.

«Ἡ Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιδράσεις, τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ Νεότης καὶ τὸν σημαντικὸν ρόλον αὐτῆς εἰς τὴν διεθνή ζωὴν καὶ φρονούσα ὅτι ὁ Ε. Σ. πρέπει νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ καὶ τοῦ κύρους του διὰ νὰ διαπαιδαγωγήσῃ τὴν νεότητα συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Ε. Σ., τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης, φρονούσα ὅτι μία τοιαύτη διαπαιδαγώγησις τῆς νεότητος ἀποτελεῖ σημαντικὴν καὶ συγκεκριμένην συμβολὴν τοῦ Ε. Σ. διὰ τὴν διατήρησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, συνιστᾷ εἰς τοὺς Ε. Σ. νὰ κατευθύνουν τὰς προσπάθειας των εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεότητος συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς διεθνούς ἀδελφωσύνης, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπογραμμίζει διακαίως τὴν σπουδαιότητα, ἣτις ἀποδίδεται εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Ε. Σ. Ἡ θεωρία δὲ δεόν νὰ ἀκολουθῇται ἀπὸ τὴν πράξιν, διότι διὰ τῆς δράσεως των οἱ νέοι ἀντιλαμβάνονται εἰς

τί συνίσταται τὸ πνεῦμα τοῦτο.

Εἶναι λοιπὸν σημαντικὸν νὰ ἀποδώσωμεν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι τείνουν, εἰς τὰς ἐνέους μὲν νὰ θέσουν εἰς ἐπαφὴν τοὺς νέους τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ ἀφ' ἐτέρου νὰ παράσχωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν εὐκαιρίαν ὥπως ἐκφράσουν οἱ ἴδιοι τὰς γνώμας των ἐπὶ τῶν μεθόδων διὰ τῶν ὁποίων αἱ ἐνεργεῖαι αὗται δύναται νὰ βελτιωθῶν».

ΕΡ. ΝΤΥΝΑΝ 1828—1908

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ Ο ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Τὸ 1862 ἐκυκλοφόρησε στὴν Εὐρώπῃ ἓνα βιβλίον μετὰ τὸν τίτλον «Ἀναμνήσεις ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνου». Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἔγραψε τὸ βιβλίον — ὁ Ἐρρίκος Ντυνάν — δὲν ἦταν στρατιωτικὸς, ὅπως θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ κανεὶς. Ἦταν ἀπλούστατα ἄνθρωπος, μετὰ τὴν πιδὲ μεγάλη καὶ πιδὲ ὑψηλὴ σημασία τῆς λέξεως. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ βιβλίον του δὲν ἀπηχοῦσε τὴν κλαγγὴ τῶν ὅπλων, ἀλλὰ τὸν παλμὸ τῆς καλωσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Δὲν ἱστοροῦσε τὸ βιβλίον αὐτὸ τὴν στρατιωτικὴν λεπτομέρειαν τῆς μάχης, ἀλλὰ τὴν δραματικὴν συνέπειάν της: τὸν πόνο, τὴν κακουχίαν καὶ τὸ μαρτύριον στρατιωτῶν, ποὺ εἶχαν τραυματισθῇ κατὰ τὴν μάχην καὶ ἔμεναν ξαπλωμένοι στὴ γῆ μέσα στὰ αἵματά τους, ἄρρωστοι, ἀκρωτηριασμένοι καὶ ἐτοιμοθάνατοι, ἀλλὰ καὶ ὀδοιπόροι, ἀπροσάφιστοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι. Καὶ μολοντί οἱ στρατιῶτες αὗτοι ἀνήκαν σὲ δυὸ ἀντίθετες καὶ ἐχθρικές παρατάξεις — τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἰταλῶν ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τῶν Αὐστριακῶν ἀπὸ τὴν ἄλλη — τὸ βιβλίον δὲν τοὺς ξεχώριζε, δὲν τοὺς ἔβλεπε ὡς ἀντιπάλους καὶ ἐχθροὺς ἀναμεταξύ τους, ἀλλὰ τοὺς ἀντίκρυζε ὅλους μετὰ τὴν ἴδια συμπόνιαν καὶ ἀγάπην, τοὺς ἐνόησε καὶ τοὺς συνταύτιζε κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια ιδιότητα, τὴν κοινὴ καὶ μεγάλη ιδιότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔτσι τοὺς εἶχε δεῖ καὶ ὁ Ἐρρίκος Ντυνάν τὴν τραγικὴν ἐκείνην ἐπαύριον τῆς μάχης. Καὶ ἐνῶ εἶχε φθάσει ἐκεῖ ὡς ἔμπορος, καὶ ἐνῶ ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδιοῦ του ἦταν ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, ἡ νεμάτη ἀπὸ συγκίνης καρδιά του παραμέρισε ὅλα, καὶ, ἐξαγνισμένη καὶ καθαρὴ, πλημμύρισε ἀπὸ ἀγάπην καὶ ἀλληλεγγύην πρὸς τὸν πάσχοντα συνάνθρωπον.

«Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοί. Γιατὶ νὰ προξενοῦν τόσο πόνο ὁ ἓνας στὸν ἄλλο; Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε;»

Αὕτη ἡ κραυγὴ τοῦ πόνου καὶ τῆς διαμαρτυρίας, αὕτη ἡ δραματικὴ ἐκκλήσις ἀναπήδησε ἀπὸ τῆς ζεστῆς καὶ τουφεκῆς καρδιάς του καὶ ἀπευθύνθηκε στοὺς γύρω τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ αὗτοι, ἀπλοὶ καὶ ἄγνοοι ἄνθρωποι τῆς ὑπαίθρου, τὴν ἄκουσαν καὶ τὴν ἐνόησαν. Καὶ τρέχοντας δίπλα του, ἐργάστηκαν μαζί του ὁλόκληρα ἡμέρον, γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν, ν' ἀνακουφίσουν καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς τραυματισμένους στρατιώτες.

Ἐκείνη τὴν μενάλην καὶ ἱερὴν στιγμήν ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἔκαμε τὸ καθήκον του ἀπέναντι στὸν ἀδελφόν του, μπῆκε τὸ πρῶτον θεμελίον γιὰ τὴν ἰδρυσὶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Πάνω ἀπὸ τὸ αἵματοβαμμένο ἐκεῖνον πεδίον τῆς μάχης εἶχε πνεύσει τὴν εὐλογημένην ἐκείνην ὥρα τὸ

Ἄλλος Εὐρωπαῖον Ἐρυθροσταυριτῶν θαυμάζει τὸν ἱστορικὸν πίνακα τῆς ὑπογραφῆς τῆς πρώτης συνθήκης τῆς Γενεύης.

θεῖον πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ σκορπίζοντας τὸν βόγγο τοῦ πόνου καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ παραπόνου, ἄπλωσε τὴν παρηγορίαν, τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Τὸ ἴδιον πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ποὺ εἶχε ἐμπνεύσει, τρία χρόνια ἀργότερα τὸ βιβλίον τοῦ Ἐρρίκου Ντυνάν «Ἀναμνήσεις ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνου», τὸ ἴδιον πνεῦμα ὁδηγοῦσε ἔπειτα ὅλες τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἐνεργείας του, ὅλα τὰ βήματα τῆς ζωῆς του. Σταυροφόρος τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον, διέθεσε, μετὰ ἀπεραντὴ ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν, μετὰ ἀνεξάντλητη αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν, ὅλες τὶς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις του, ὅλη τὴν ζωτικότητά καὶ τὴν δραστηριότητά του, ἀκόμη καὶ ὅλη τὴν περιουσίαν του, γιὰ νὰ κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης.

Οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀγνοοῦσαν, τὸν παρανοοῦσαν, τὸν περιγελοῦσαν. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔμεινε πιστὰ καὶ ἀκλόνητα προσηλωμένος στὸ μεγάλο ἀνθρωπιστικὸ

Ὁ Ἐρρίκος Ντυνάν ἀσπάζεται τὸν κύριον μετὰ τὰ λευκὰ ἐτοιμάζει ἐκ τοῦ προχείρου μίαν ὑπηρεσίαν περιθαλψέως τραυματιῶν. Βοηθούμενος ἀπὸ μερικὰς γυναῖκες, περιβάλλει ὁ ἴδιος τοὺς τραυματίας καὶ ἐπιδίνει τὶς πληγὰς των.

ἰδανικὸ τοῦ. Καὶ οὔτε ἡ κακουχία, οὔτε ἡ φτώχεια, οὔτε ἡ πείνα μπόρεσαν νὰ τοῦ μαράνουν τὸν ζήλον καὶ τὴν πίστιν στὴν ὑψηλὴ ἀποστολὴν του.

Καὶ ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὸ ἔργο του. Καὶ στὸ τέλος εἶχε τὴν μεγάλην ἱκανοποίησιν νὰ τὸ ἴδῃ νὰ πραγματοποιεῖται καὶ νὰ καρποφορῇ.

Ἡ πρώτη ἐκείνη, πρόχειρη καὶ πρωτόγονη, ἀλλὰ καὶ τόσο αὐθόρμητη καὶ συγκινητικὴ ἐκδήλωσις τῆς ἀνθρωπίνης συμπόνιας, ποὺ εἶχε παρουσιασθῇ τότε κοντὰ στὸ Σολφερίνο, ἐπῆρε ἀργότερα τὸ 1864, τὴ συγκεκριμένη μορφή τῆς συνθήκης τῆς Γενεύης γιὰ τὴν προστασίαν καὶ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τοῦ πολέμου. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ χρόνια, ἀπλωμένη πὶς σὲ πλατύτερα ἀνθρωπιστικὰ πλαίσια, ἔγινε ἡ πολὺπλευρὴ ὁργάνωσις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ, ἀγκαλιάζοντας ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἀγωνίζεται μετὰ θαυμαστὴ ἀποτελεσματικότητά ἐναντίον κάθε ἀνθρωπίνης δυστυχίας καὶ ἀνάγκης.

Τὸ 1901, ὅταν πᾶς ὁ μεγάλος ἱεραπόστολος τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ζοῦσε ἀποτραβηγμένος ἀπὸ τοῦ ἡσυχοῦ χωρίου Χάυδεν, τιμήθηκε μετὰ τὸ παγκόσμιον βραβεῖον Νόμπελ. Ἀλλὰ ἡ Ἀνθρωπότης τοῦ εἶχε ἤδη δώσει κατὰ πολὺν μεγαλύτερον καὶ πολυτιμότερον ἀπὸ τὸ βραβεῖον: τοῦ εἶχε δώσει τὴν ἀναγνώρισιν, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς καὶ τὸν εἶχε ἀνακηρύξει ὡς ἕναν ἀπὸ τοὺς πῖο μεγάλους εὐεργέτες τῆς

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 75ετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ διενεργουμένου τὴν 8ην Μαΐου ἐ. ἔ. Πανελληνίου ἐράνου δημοσιεύομεν τὴν ἀκόλουθον περίληψιν τοῦ πολυμήρου Ἐθνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ τοῦ ἔργου.

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐχει ἔνδοξον Ἱστορίαν καὶ εὐγενεῖς παραδόσεις. 6.148 Ἑλληνίδες εἶναι Μέλη τοῦ Σώματος ἔτοιμοι νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Ἔθνος. Ὅλαι ἐπιζητοῦν τὰς πλέον ἐπικινδύνους ἀποστολάς. Πολλὰ ἐτραυματίσθησαν ἀπὸ σφαίρας καὶ νάρκας.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἐχει ὡς μέλη 350.000 μαθητὰς ἀποτελοῦντας 19.000 Ὁμάδας ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν 8.000 ἐκπαιδευτικῶν. Διδάσκει τὴν βαθεῖαν πρὸς τὴν θρησκείαν μας Πίστιν καὶ τὴν μέχρις αὐτοθυσίας ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα. Ἐργάζεται: α') Διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ἡ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ «ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ» διὰ τῆς βοηθείας τῶν πασχόντων καὶ τῶν ἀπόρων, ἀδιακρίτως φυλῆς, ἐθνικότητος, θρησκείας καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων. β') Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῆς νεολαίας ὅλων τῶν Ἐθνῶν. γ') Διὰ νὰ πιστεύουν οἱ Νέοι ὅλου τοῦ Κόσμου εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ΕΙΡΗΝΗΣ, στηριζομένης ἐπὶ τῆς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ καὶ ἐξασφαλίζούσης τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

120.000 ἀσθενεῖς καὶ τραυματῖαι βοηθοῦνται δωρεὰν κατ' ἔτος ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας Σταθμοὺς Πρώτων Βοηθειῶν. 40.000 ἐξ αὐτῶν μεταφέρονται δωρεὰν εἰς Νοσοκομεῖα. 3 τόννοι αἵματος συλλέγονται ἐτησίως ἀπὸ τοὺς ἐθελοντὰς καὶ ἐπαγγελματίας Αἰμοδότας τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τῶν 15 Κέντρων Αἰμοδοσίας καὶ ἐκτελοῦνται ἐτησίως 8.000 μεταγγίσεις αἵματος. Τὸ Τμήμα Βοηθείας, μετὰ τοὺς Σταθμοὺς, τὰ Κέντρα Αἰμοδοσίας, τὰ Κινητὰ Χειρουργεῖα τοῦ καὶ μετὰ τὸ Σῶμα τῶν Ἐθελοντῶν Σαμαρειτῶν (τραυματιοφορέων), βοηθεῖ τὰ θύματα τῶν θεομηνιῶν, τῶν ὁμαδικῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν ἐπιδημιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἰδρυθὲν τὸ 1932 — Δυνάμεις 300 κλινῶν

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ: Νοσηλεύονται κατ' ἔτος ἀσθενεῖς περίπου	7.000
ἐκ τῶν ὁποίων νοσηλεύονται δωρεὰν	3.200
με συνολικὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν νοσηλείας ...	115.000
Ἐνεργοῦνται κατ' ἔτος ἐγχειρήσεις περίπου	3.000
ἐκ τῶν ὁποίων δωρεὰν περίπου	2.300
Εἰς τὰ Ἐξωτερικὰ Ἱατρεῖα καὶ Ἐργαστήρια τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐξετάζονται	120.000
κατ' ἔτος ἀσθενεῖς περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντὶ μικρᾶς πληρωμῆς	40.000
καὶ ἐντελῶς δωρεὰν	80.000

Τὸ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομεῖον τοῦ Ε.Ε.Σ. χρησιμοποιεῖται ὡς Πρότυπον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Διπλωματούχων καὶ Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., ὡς

ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἀσκήσιν πτυχιούχων Ἱατρῶν πρὸς ἀπόκτησιν ἐιδικότητος.

ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΝ ΒΟΥΛΑΣ (ΑΤΤΙΚΗΣ)

Ἰδρυθὲν τὸ 1922 — Δύνამεις 560 κλινῶν

Κατ' ἔτος εἰσέρχονται πρὸς νοσηλείαν 600 περίπου ἀσθενεῖς, καὶ ἰσάριθμοι ἐξέρχονται ἰαθέντες. Ἐξ αὐτῶν νοσηλεύονται δωρεὰν 480, γίνονται δὲ κατ' ἔτος χειρουργικαὶ ἐπεμβάσεις περίπου 580. Ἡμέραι νοσηλείας 205.000 κατ' ἔτος. Τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας θεωρεῖται ὡς ἐν ἐκ τῶν καλυτέρων Σανατορίων τοῦ Κόσμου, καὶ τιμᾷ τὴν Χώραν μας.

Τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας εἶναι τὸ Κέντρον Ἐκπαίδευσως τῶν Ἀδελφῶν Ἐργασιοθεραπείας καὶ τὸ Κέντρον Ἐφαρμογῆς τῆς Ἐργασιοθεραπείας.

Ἡ Ἐργασιοθεραπεία ἔχει ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Ἀναπήρων, τὰ Σανατορία καὶ τὰ Ψυχιατρεῖα, μετὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΝ ΛΕΡΟΥ

Ἐχει δύναμιν 130 κλινῶν

Περιλαμβάνει Γενικὸν Νοσοκομεῖον 20 κλινῶν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

(Τμήμα Ἐπαρχιῶν) ἐπιχορηγούμενος ἀπὸ τὸ Κράτος

Παρέχει ἱατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν καὶ νοσηλείαν εἰς 2.000.000 κατοίκων τῆς ὑπαίθρου. Διαθέτει 12 Μικρὰ Νοσοκομεῖα συνολικῆς δυνάμεως 270 κλινῶν, 100 Κινητὰ καὶ Μόνιμα Ἱατρεῖα καὶ 4 Ὀδοντιατρικὰ Κινητὰ Συνεργεῖα.

Εἰς τὰ Νοσοκομεῖα νοσηλεύονται δωρεὰν κατ' ἔτος 7.000 ἀσθενεῖς. Ἀπὸ τὰ Ἱατρεῖα ἐξετάζονται κατ' ἔτος 450.000 ἀσθενεῖς. Γίνονται ἑκατοντάδες χιλιάδων ἐμβολιασμοὶ κατὰ τῶν ἀσθενειῶν. Διὰ τῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας διαφόρων ΤΜΗΜΑΤΩΝ τοῦ, ὁ Ε.Ε.Σ. ἐνεργεῖ ΔΙΑΝΟΜΑΣ τροφίμων, ἐνδυμάτων, ὑποδήσεως, φαρμάκων κλπ. εἰς χιλιάδας ἀπόρων. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1945 μέχρι σήμερον διενεμήθησαν διάφορα ἐφόδια ἀξίας ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ Δραχμῶν (400.000.000.000) καὶ μεταξὺ αὐτῶν τὸ 1952 ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΝΝΟΙ ΛΕΥΚΩΝ ΑΛΕΥΡΩΝ, ἀπὸ ΔΩΡΕΑΝ τοῦ ΚΑΝΑΔΑ.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Διέσωσε χιλιάδας παιδιῶν ἀπειληθέντων δι' ἀρπαγῆς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας.

Ἐδέχθη 14.000 αἰτήσεις γονέων ζητούντων τὰ ἀπαχθέντα τέκνα των.

Ἠγωνίσθη εἰς τὰ Διεθνή Συνέδρια, εἰς τὰς ξένας Χώρας, παντοῦ, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΝ τῶν ΑΠΑΧΘΕΝΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ μας, καθὼς καὶ τῶν 3.000 ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ μας, ποὺ ἔπρεον εἰς χεῖρας συμμοριτῶν - κομμουνιστῶν καὶ κρατοῦνται ἀπὸ τὰ δορυφόρα Κράτη. Μόνον ἡ Γιουγκοσλαβία παρέδωκεν ἤδη ἀρκετὰς ἑκατοντάδας παιδιῶν εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ συνεχίζει τὸν ἐπαναπατρισμὸν καὶ ἄλλων. Ὅλαι αἱ Χῶραι τῆς Κόμινφόρμ, ἀσυγκίνητοι πρὸ τῆς τραγικῆς ἀγωνίας τῶν γονέων, καὶ συνεργοὶ τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑΤΟΣ κατακρατοῦν τὰ παιδιὰ μας καὶ τοὺς Στρατιωτικούς μας, κατὰ παράβασιν πάσης ἐννοίας δικαίου καὶ παντὸς ἀνθρωπισμοῦ.

Ὁ Ε. Ε. Σταυρὸς πιστεύων εἰς τὸ δίκαιον ἐνεργεῖ καὶ ἐλπίζει.

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΔΟΓΙΣΣΑ

Κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα τὸ Βυζάντιον καὶ ἡ Βενετία παρουσιάζουν αἰσθητὴν πλέον διαφορὰν. Τὰ δύο κράτη ἀκολουθοῦν ἀντιθέτως τὸν νόμον τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς παρακμῆς. Ἐνῶ ἡ Βενετία, πλουσία καὶ ἰσχυρά, ἀνέβαινε τὸν δρόμον τῆς ἀκμῆς, ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία παρουσίαζε φανερά τὰ δειγμάτων τῆς καταπτώσεως μετὰ τόσοις αἰῶνας συνεχῶν καὶ ἀδιακόπων ἀγώνων: Μονομέτωπος ἀγών, ὅχι σπανίως τριμέτωπος ἐναντίον τῶν βαρβάρων τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ Βορρᾶ καὶ τῆς Δύσεως, — αὐτὰ κυρίως ἔχουν φθεῖρει τὴν Αὐτοκρατορίαν. Εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Βυζαντίου ἔχουν τώρα προστεθῇ καὶ οἱ Νορμανδοὶ τοῦ Ροβέρτου Γουισκάρδου, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν Κέρκυραν καὶ τὴν Ἡπειρον προχωροῦν νικηταὶ πρὸς τὴν καρδίαν τῆς Αὐτοκρατορίας.

Τὸ Βυζάντιον ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τῆς Βενετίας, τῆς ὁποίας Δόγης — ἀνώτατος ἀρχὼν — ἦτο τότε ὁ φιλόδοξος καὶ ὀρμητικὸς Δομνίκος Σέλβο. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Βενετία δὲν εἶναι πλέον ὑποτελής, λαμβάνουσα διαταγὰς, ἀλλ' ἰσότημος καλουμένη νὰ βοηθήσῃ. Ὁ Σέλβο δέχεται τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Βενετικοῦ στόλου νικᾷ τοὺς Νορμανδοὺς πρὸ τοῦ Δυρραχίου. Ἀλλ' ὁ φρούραρχος τοῦ Δυρραχίου, ὁ εὐπατριδὴς Βενετὸς Δομνίκος, ἀσπονδὸς ἐχθρὸς τοῦ Σέλβο, παραδίδει τὴν πόλιν εἰς τοὺς Νορμανδοὺς, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος ὁ Δόγης νικᾷται πλησίον τῆς Κερκύρας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Δόγης ἔχει νυμφευθῇ Ἑλληνίδα πριγκίπισσαν, τὴν Θεοδώραν, κόρην τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Δούκα ἡ, κατ' ἄλλους, ἀδελφῆν τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου Βοτανειάτου. Ἀν πιστεύσωμεν τοὺς Βενετοὺς χρονογράφους, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ Βυζαντινὴ βασιλοπείρα ὑπῆρξεν ἡ προσωποποίησις τῆς διαφθορᾶς, — τῆς φθορᾶς ἐκείνης διαφθορᾶς, ποὺ ἀποδίδουν οἱ παλαιοὶ Δυτικοὶ χρονογράφοι καὶ μάλιστα οἱ κληρικοὶ εἰς τὴν μεσαιωνικὴν μας Αὐτοκρατορίαν. Ἀλλ' εὐτυχῶς οἱ χρονογράφοι δὲν ἠρέκθησαν εἰς χαρακτηρισμοὺς... ἀναποδείκτους. Προσάγουν λίαν εὐσυνειδήτως καὶ τὰς ἀποδείξεις. Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ ἐγκλήματα τῆς Βυζαντινῆς σας προγόνου, — φίλαι μου ἀναγνώστρια!

Ἐμύρωνε κάθε πρωὶ τὸν ἀέρα τῶν δωματίων τῆς μετὰ τὴν ἀνάστασιν. Ἀπὸ τὴν θαυμασίαν Πορφύραν, ὅπου ἐγεννήθη ἡ πριγκίπισσα, συνηθισμένη νὰ ἀναπνέῃ τὴν δροσερὰν αὔραν τοῦ Βοσπόρου, μυρωμέ-

νην ἀπὸ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄνθη τῶν ἀπαραιμύλων αὐτοκρατορικῶν κήπων, — ἡ μετὰ τὴν εἰσόδον τῆς εἰς τὴν ὕγρην καὶ πνικτικὴν ἀτμόσφαιραν τῶν διωρύγων θὰ τῆς ἐπέβαλλε νὰ κάμῃ ὑποφερτὸν τὸν ἀέρα τῶν δωματίων τῆς. Μερικὰ μύρα τῆς Ἀνατολῆς ἀναλαμβάνουν νὰ ἐνθυμίζωσιν εἰς τὴν ξενιτευμένην τὸν ἀέρα τῆς πατρίδος.

Συγκρατήσατε τὴν ὁργὴν σας: Τὰ ἐγκλήματα τῆς Θεοδώρας εἶναι πολλὰ. Θὰ πλύνῃ, καὶ μετὰ ἀρωματισμένα νερά, ὅχι μόνον τὸ πρόσωπον καὶ τὰ χεῖρα τῆς, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ σῶμά της! Ποῦ νὰ σκεφθοῦν οἱ Βενετοί, ὅτι ἡ νέα των δόγισσα ἦρχετο ἀπὸ πόλιν, ὅπου τὰ ἀνάκτορα μόνον εἶχαν τρία ὁλόκληρα οἰκοδομήματα λουτρῶν! Καὶ ἡ ἀδέσποτος φαντασία τῶν Βενετῶν πλαττεῖ τὸν μύθον, ὅτι ἡ Δόγισσα διατάσσει τὰς ὑπηρετρίδας τῆς νὰ συνάξωσιν ἐκαστὴν πρωὶ τὴν δροσιὰν ἀπὸ τὰ φύλλα τῶν φυτῶν, — καὶ μέσα εἰς τὸ ὕγρὸν αὐτὸ κάμνει τὸ λουτρὸν τῆς.

Ἀλλὰ τὰ σκάνδαλα ἐξακολουθοῦν. Ἐνῶ ὁ Δόγης καὶ ἡ δόγισσα, σύμφωνα μετὰ τὸ πρωτόκολλον, τρώγουν μετὰ τὰ δάκτυλα καὶ ἀπὸ τοῦ ἱδίου πιάτου, ἡ Θεοδώρα τρώγει μετὰ χρυσὸ πιρουνί! Ἀς σημειωθῇ, ὅτι ἡ χρῆσις πιρουνίου, ποὺ ἐσκαυδάλισε τοὺς Βενετούς, ἦτο ἀγνωστὸς ἀκόμη εἰς τὴν Εὐρώπην. Κατὰ τὰ τέλη μολὶς τοῦ 16ου αἰῶνος εἰσάγονται τὰ πιρουνία εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἐξεζητημένη πολυτέλεια, τὴν ὁποίαν κατεδίωξε καὶ αὐτὸς ὁ Λουδοβίκος ΙΔ', ὁ Βασιλεὺς - Ἥλιος. Καὶ τὸ λουτρὸν τῶν γυναικῶν εἰσάγεται εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν τετάρτην ἢ πέμπτην δεκαετίαν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅπως μανθάνομεν ἀπὸ τὸν «Père Goriot», τὸ ὡραῖον μυθιστόρημα τοῦ Μπαλζάκ.

Καὶ τί δὲν θὰ ἀκούσῃ ἡ εὐγενὴς Βυζαντινὴ! Εἶναι ἡ «ξένη», ἡ «διεφθαρμένη», ἡ «ἐπικαταράτος», ποὺ ἔρχεται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν χλιδὴν εἰς τὴν αὐστηρὰν Βενετικὴν κοινωνίαν, καὶ νὰ διαφθεῖρῃ τὰ «ἀγνὰ» ἡθῆ, τὰ στηριζόμενα ἐπὶ τῆς... ἀκαθαρ-

σίας. Καὶ ἡ κακὴ μοῖρα ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ τὴν κακίαν τῶν ἀνθρώπων: Ἡ δόγισσα προσβάλλεται ἀπὸ μυστηριώδη, κατὰ τοὺς χρονογράφους, ἀσθένειαν, πιθανῶς — ἀν βασισθῶμεν εἰς τὴν περιγραφὴν — ἀπὸ εὐλογίαν. Τὸ σῶμά της ὁλόκληρον ἔπαθε σήψιν. Αἱ προσπάθειαι τῶν ἱατρῶν ναυαγοῦν. Καὶ ἡ Ἑλληνὶς ἀποθνήσκει, — καὶ τὸ ἄλλοτε ἀβρόν σῶμα ἀναδίδει τὴν σπὴν δυσοσμίαν, ὥστε καμμία ἀπὸ τὰς γυναῖκας τῆς ἀκολουθίας τῆς δὲν ἤμπορεῖ νὰ πλησιάσῃ. Ὁ ὄχλος εἶδεν εἰς τὸ γεγονός τὴν Θεῖαν τιμωρίαν!

Κακὸν ὑπῆρξε καὶ τοῦ συζύγου τῆς τὸ τέλος. Κατὰ τινα εἰδήσιν καθηρέθη, ὅχι μόνον διότι ἐνίκηθη ἀπὸ τοὺς Νορμανδοὺς, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς συζύγου, τῆς ὁποίας τὸ ἐγκλημα ὑπῆρξεν ὅτι ἠθέλησε νὰ ἐκπολιτίσῃ τοὺς «ἀξέστοις τῆς Δύσεως», ὅπως ὀνομάζει τὸν μεσαιωνικὸν δυτικὸν κόσμον ὁ μέγας Ἱταλὸς ποιητής, ἑλληνιστὴς καὶ φιλόσοφος Λεοπάρντι.

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Γιὰ νὰ εἶμαι γερὸς καὶ δυνατὸς συνήθισα ἀπὸ τὴν παιδική μου ἡλικία νὰ ξυπνῶ κάθε μέρα πολὺ πρωὶ καὶ ἀμέσως νὰ σηκώνωμαι ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

Συχνὰ καὶ τακτικὰ κάνω μακρυνοὺς περιπάτους στὴν ἐξοχὴ γιὰ ν' ἀναπνέω καθαρὸν ἀέρα.

Τὴν νύχτα ἀφήνω τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου μου λίγο ἀνοιχτό, γιὰ νὰ ἀνανεώνεται ὁ ἀέρας, ποὺ ἄλλοιῶς ὅλη τὴ νύχτα μετὰ τὴν ἀναπνοή μου μολύνεται.

Πρὶν ἀεριστοῦν καλὰ τὰ σινδόνια καὶ τὰ παπλώματα, δὲν ἐπιτρέπω νὰ στρώσουν τὸ κρεβάτι μου. Τὸ στρώμα, ὅπως καὶ τὸ μαξιλάρι μου εἶναι μᾶλλον σκληρά, γιὰτὶ ἐστὶ εἶναι ὑγιεινότερα παρὰ τὰ μαλακά.

Ἡ κατοικία καλὸ νὰ βρίσκεται σὲ ὕψηλὸ καὶ σὺνδεντρο μέρος μακριὰ ἀπὸ στάσιμα νερά καὶ ἀπὸ κάθε εἶδος ἀκαθαρσίας καὶ δυσωδίας.

(Ἀπὸ τὸν Γεροστάθη)

ΕΠΙΘΕΤΙΚΑ ΟΠΛΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ, Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Οι αρχαίοι Έλληνες όπλίται άπετέλουν τόν κύριον καί πλέον άξιόμαχον τμήμα του στρατεύματος. Όλοι οι άλλοι πεζοί στρατιωτικοί σχηματισμοί, οι άκοντισται, οι τοξόται, οι σφενδονήται κλπ., άποστολήν είχαν νά ενισχύουν ή νά προετοιμάζουν την επίχειρσιν. Τό βάρος όμως του πολεμικού άγώνος έπιπτε κυρίως επί των όπλιτών.

Ο Έλλην όπλίτης έπετίθετο κυρίως διά του δόρατος καί του ξίφους.

Τό δόρυ ήτο άγχέμαχον όπλον, έχρησιμοποιείτο δηλαδή διά την έκ τού συστάδην μάχην. Τό κρουστικόν τμήμα του δόρατος, δηλαδή τό μέρος αυτού τό όποίον έπληττε τόν στόχον, άπετέλει ή λόγχη. Έτσι άνωμάζετο ή σιδηρά ή χαλκίνη τριγωνική αίχμη. Ένίοτε όμως έκαλείτο λόγχη καί τό όξύ όπίσθιον μέρος του δόρατος, διά του όποίου έκαρφώνετο τούτο εις την γήν. Κατονικώς τό όπίσθιον αυτό μέρος άνωμάζετο υπό των 'Αθηναίων μέν στυραξ ή στυρωτήρ, υπό δέ των 'Ιώνων σαυρωτήρ. Τό υπό των Μακεδόνων χρησιμοποιούμενον μακρύ δόρυ, έκαλείτο σάρισα.

Τό κυρίως καλούμενον δόρυ, ήτο κυλινδροειδές από έύλον μελίας ή κρανείας, είχε δέ συνήθως μήκος δύο μέτρων. Τό «δολιχόσκιον έγχορ» όμως, δηλαδή τό μακρύ δόρυ, του Έκτορος εις την 'Ιλιάδα είχε μήκος πέντε μέτρων!

Κατά τους ήρωικούς χρόνους τό δόρυ δέν έχρησιμοποιείτο μόνον βασταζόμενον ως άγχέμαχον όπλον, αλλά καί έξηκοντίζετο μακράν. Κατά τους ιστορικούς χρόνους τούτο συνέβαινε σπανίως, μάλιστα έν έσχάτη ανάγκη.

Τό ξίφος ήτο επίσης φορητόν άγχέμαχον όπλον, άνηρτάτο δέ διά του τελαμώνος ή άορτήρος από του δεξιού ώμου. Τό έλασμα του κατεσκευάζετο παλαιότατα από λίθον, έπειτα δέ διαδοχικώς από χαλκόν, σίδηρον καί χάλυδα. Τό αρχαίον έλληνικόν ξίφος είχε δύο κόψεις, έφερε δέ ως δακτυλοφύλακα, δηλαδή ως προφυλακτήρα των δακτύλων του χειριστού, βραχύ τε-

μάχιον σιδήρου μεταξύ του έλάσματος καί της λαβής.

Τό Σπαρτιατικόν ξίφος ήτο βραχύ, μέ μίαν μόνον κόψιν, όλίγον καμπυλωτήν, έκαλείτο δέ μάχαιρα. Είς τά όμηρικά έπη όμως εύρίσκωμεν την μάχαιραν ως βοηθητικόν όπλον, τό όποίον έδένετο εις τόν κολεόν, δηλαδή την θήκην του ξίφους.

Τά όμηρικά ξίφη ήσαν πολλάκις άργυροήλα, δηλαδή είχαν άργυρά ή καί χρυσά άκόμη καρφία, μέ τά όποία έστερεώνετο ή λαβίς εις τό έλασμα. Ξίφη μέ πολυτίμους λαβάς, χρυσάς καί χρυσοποικίλους εύρέθησαν εις τους θησαυρούς των Μυκηνών.

Τους βοηθητικούς στρατιωτικούς σχηματισμούς του πεζικού άπετέλουν άνδρες έλαφράς όπλισμένοι, οι όποιοι διά τούτο έκαλούντο ψιλοί ή γυμνήτες ή γυμνοί. Τό κύριον συγκρότημα των σωμάτων αυτών άπετέλουν οι πελτασται, καλούμενοι ούτω ένεκα της πέλης, δηλαδή της έλαφράς άσπίδος, που έφεραν.

Οι πελτασται έκαλούντο καί άκοντισται, ένεκα του έπιθετικού όπλου, που έχρησιμοποιούν, του άκοντίου. 'Ητο δέ τό άκόντιον βραχύ δόρυ μέ μεταλλικήν αίχμην, τό όποίον έρρίπτετο έναντίον του αντίπαλου.

Τό όπλον τούτο έχρησιμοποιείτο κυρίως υπό των βαρβάρων. Έκ των 'Ελλήνων μόνον οι Αίτωλοι παραδίδεται ότι έχρησιμοποιούν τό άκόντιον. Ο Ξενοφών όμως, κατά την κάθοδον των μυρίων, έχρησιμοποίησε εύρέως άκοντιστικά σώματα, τά όποία έβοήθησαν μεγάλως την επιτυχίαν της καθόδου.

Τό άκόντιον έχρησιμοποιείτο υπό των αρχαίων 'Ελλήνων κυρίως ως άγωνιστικόν καί κυνηγητικόν όπλον. Κατά τας έλευθέρas των ώρας, οι πολιορκηται της Τροίας διεσκεδάζον διαγωνιζόμενοι εις τόν άκοντισμόν. Καί οι μνηστήρες της Πηνελόπης διηγωνίζοντο διασκεδάζοντες εις τό άκόντιον. Έχρησιμοποιείτο επίσης διά την γυμναστικήν άσκησιν των εφήβων. Τά άγωνιστικά αυτά άκόντια ήσαν ίσα περίπου κατά τό μέγεθος προς τό άνάστημα εφήβου καί κούφα, δηλαδή έλαφρά.

Είς την τάξιν των ψιλών στρατιωτών άνήκων καί οι τοξόται, οι άνδρες δηλαδή που έμάχοντο μέ τόξα. Τό τόξον είναι άρχαιοτάτον πολεμικόν όπλον, έχρησιμοποιείτο δέ υπό των 'Ελλήνων των ήρωικών χρόνων. Περίφημοι τοξόται του όμηρικού κόσμου ήσαν ό Κρης Μηριόνης καί ό Σαλαμίνιος Τεύκρος. Άλλά καί ό Όδυσσεύς ήτο διάσημος τοξότης. Μέ τό μέγα τό-

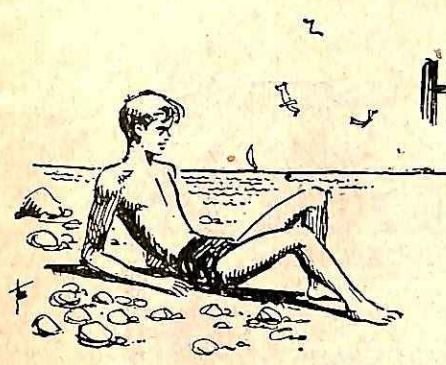

ξον του, τό όποίον κανείς άλλος δέν ήδύνατο νά ταύση, έφόνευσε τους μνηστήρας κατά την έπιστροφήν του εις 'Ιθάκην.

Κατά τους μετέπειτα ιστορικούς χρόνους τό τόξον είχεν έγκαταλειφθή υπό των 'Ελλήνων ως πολεμικόν όπλον, έχρησιμοποιείτο δέ κυρίως ως κυνηγητικόν καί ως όπλον άσκήσεως. Μόνον οι Κρήτες έξηκολούθησαν νά τό χρησιμοποιούν ως πολεμικόν όπλον, υπήρξαν δέ περίφημοι εις την χρήσιν του.

Τό έλληνικόν τόξον άπετελείτο από δύο κέρατα άγρίας αίγός, τά όποία συνεδέοντο εις τό μέσον του τόξου διά πήχεας. Είς τά άλλα δύο άκρα των κεράτων υπήρχον μεταλλιναι κορώναι, είδος κρίκων από των όποίων έκρατείτο ή χορδή έκ νεύρου ή καί δέρματος βοός. Τό έτερον των άκρων της χορδής ήτο έλεύθερον, όταν τό τόξον δέν έχρησιμοποιείτο, προσηρμόζετο δέ εις την θέσιν του κατά την ώραν της χρήσεως. Τά βέλη του τόξου ήσαν τοποθετημένα εις την φαρέτραν, είδικήν μεταλλινήν ή βυρσινήν, δηλαδή δερματίνην, θήκην ή όποία έφέρετο άνηρτημένη δι' ίμάντων από των ώτων.

Τέλος μεταξύ των ψιλών στρατιωτών κατελέγοντο καί οι σφενδονήται, χρησιμοποιούντες ως όπλον την σφενδόνην. Τό όπλον τούτο άπετελείτο συνήθως από ένα μακρόν λωρίον δερμάτινον ή καί από τρίχιον σχοινίον. Είς τό μέσον του λωρίου υπήρχε ό θύλακος, δερμάτινος ή καί πλεκτός, επί του όποίου έτίθετο τό βλήμα, πέτρινον ή μολύβδινον. Τό μολύβδινον βλήμα είχε τό μέγεθος μεγάλου άμυγδαλού, έφερε δέ συνήθως άποτυπωμένον κάποιον σημείον, μίαν λέξιν, ένα κεραυνόν κλπ. Τά έκατέρωθεν άκρα του λωρίου έκαλούντο κώλα. Ο σφενδονήτης περιέστρεφε διά της δεξιάς την σφενδόνην όρμητικώς, κατόπιν δέ άφινε έλεύθερον τό έν κώλον καί τό βλήμα μεθ' όρμης έφευγε διά νά πλήξη τόν στόχον. Διάσημοι σφενδονήται υπήρξαν οι αρχαίοι Άκαρνάνες, οι Αίγείες καί οι Πατρείς.

ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΣΠ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑ, Παιδιάτρου

την άνοιξη, τό φθινόπωρο καί τό καλοκαίρι νά προτιμούμε τό πρωί, γιατί τότε ή άτμόσφαιρα έχει λιγότερους ύδρατμούς. Ένα άλλο μέτρο, που πρέπει νά έχουν ύπ' όψιν τους καί οι μεγάλοι καί τά παιδιά, είναι καί τό, ότι πρέπει όπωσδήποτε ή ήλιοθεραπεία νά αρχίζει λίγο-λίγο, δηλαδή τις πρώτες μέρες δέν πρέπει νά έκθέτουμε όλο τό σώμα μας στόν ήλιο, αλλά ένα μικρό μέρος την πρώτη μέρα, λίγο περισ-

ΣΤΕΛ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ούρανός καί γή γελούν, λάμπει ό ήλιος, λάμπει. Με χαλιά, που άνθοβολούν, στρώθηκαν οι κάμπιοι. Λουλούδιζι κ' ή πλαγιά. Νά, ή Πρωτομαγιά.

Τά πουλάκια, τά νερά, τραγουδούν με χάρι. Με βελούδινα φτερά πεταλούδες σμάρι. Μοσχομύρισε ή βραγιά. Νά, ή Πρωτομαγιά.

Όλοι τώρα στο χορό μπήτε, τραγουδήστε καί μ' άνθους ένα σωρό τά μαλλιά στολίστε. Φάτε, πιήτε στην υγεία. Νά, ή Πρωτομαγιά.

στότερο την άλλη καί ούτω καθ' έξής. Αυτά για όλους. 'Ιδιαίτερος όμως για τά παιδιά, επαναλαμβάνουμε ότι για τά παιδιά πρέπει νά είμαστε περισσότερο σχολαστικοί. Είναι κατ' άρχην γεγονός, ότι ή ήλιοθεραπεία όφελει όλα τά παιδιά, αλλά πρέπει νά γίνη γνωστό, ότι πολύ περισσότερο όφελει τά ασθενικά παιδιά καί κυρίως εκείνα, που παρουσιάζουν καθυστερήσι στη σωματική τους ανάπτυξη. Επίσης μεγάλη αξία έχουν τά ήλιόλουτρα για τά ραχίτικα παιδιά, καθώς καί για κείνα, που πάσχουν από φυματίωσι

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Νά διαλέγης την υγιεινή καί όχι τη βλαβερή τροφή. Νά είσαι μέτριος στην τροφή σου.

Νά μασσάς καλά τό φαγητό σου. Νά έχης τακτικές ώρες φαγητού. Νά γυμνάζεσαι για νά δυναμώνης τό κορμί σου καί νά διευκολύνης τη χώνεψι.

Καί αν ποτέ άρρωστήσης από τό φαγητό, δίαιτα καί άνάπαυσι.

του δέρματος, από χοιράδωσι, από φυματίωσι των όστών καί από φυματιώδη περιτονίτιδα.

Την πρώτη ημέρα θα αφήσουμε τό παιδί στόν ήλιο μέ γυμνές μόνον τις κνήμες πέντε λεπτά μπρούμυτα καί πέντε άνάσκελα. Την δεύτερη μέρα τό άφίνουμε μέ γυμνούς τους μηρούς επί δέκα λεπτά μέ τόν θώρακα προς τό έδαφος καί δέκα λεπτά μέ τόν θώρακα προς τόν ήλιο. Την τρίτη μέρα τό παιδί πρέπει νά μείνη γυμνό έως την κοιλιά επί ένα τέταρτο μέ τόν θώρακα προς τό έδαφος καί άλλο ένα τέταρτο μέ τόν θώρακα προς τόν ήλιο. Τις άλλες μέρες άφίνουμε τό παιδί μέ όλο τό σώμα γυμνό 20 λεπτά μπρούμυτα καί 20 λεπτά άνάσκελα. Όταν πια τό σώμα μαυρίσει άρκετά, μπορούμε νά άφίνουμε τά παιδιά καί λίγο περισσότερο στόν ήλιο.

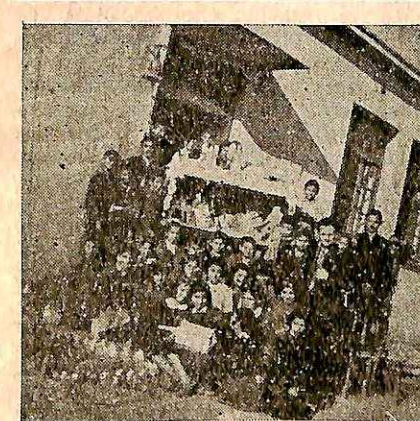
Σ' όλη την διάρκεια της ήλιοθεραπείας τά παιδιά πρέπει νά φορούν πλατύ ψάθινο καπέλλο, εκείνα δέ, που είναι κάπως μεγαλύτερα, πρέπει νά φορούν καί μαύρα γυαλιά.

Ένα πράγμα που ιδιαίτερας δέν πρέπει νά μάς διαφύγει είναι ή θερμομέτρησης κατά τις πρώτες ημέρες. Είναι, τό τονίζουμε, απαραίτητο τις πρώτες μέρες της ήλιοθεραπείας νά θερμομετρούμε τά παιδιά δύο έως τρεις φορές την ημέρα. Έάν δούμε ότι παρουσιάζεται πυρετός από 37 καί 5' καί πάνω, διακόπτουμε άμέσως την ήλιοθεραπεία καί συμβουλευόμαστε τόν γιατρό, αν θα πρέπει νά ξαναρχίσω έπειτα από μερικές μέρες.

Αυτά τά λίγα, τά σπουδαιότερα, πρέπει πάντα νά έχουμε ύπ' όψιν μας, αν θέλουμε νά όφεληθούν τά παιδιά μας καί όχι νά κινδυνεύουν νά άρρωστήσουν. Συνδυάζοντας την προσεκτική σύμφωνα μέ έπιστημονικές οδηγίες ήλιοθεραπεία, μέ την κατάλληλη διατροφή των παιδιών μας, θα τά δούμε νά κερδίζουν περισσότερο σωματική, καί ψυχική υγεία.

ΕΣΝ της Δημοσίας 'Εμπορικής Σχολής Πειραιώς με δέματα διά τόν Διμ. Σχολ. Καλπακίου, τό όποιον υιοθέτησαν.

Juniors of Commercial school, Piraeus with parcels for 'Kalpaki school which they have adopted

ΕΣΝ μαθηται Μεγαλοκάμπου Β'. Δράμας έψαλαν τά κάλαντα υπέρ του Σχολείου των.

Juniors of Elem. school Megalocampous singing the carols to raise money for their school

Ο τίμιος άνθρωπος χωρίς μόρφωσι είναι άνώτερος από τόν μορφωμένο άνθρωπο χωρίς τίμια αίσθήματα.

Η πραγματική αξία ενός ανθρώπου κρίνεται από τά αισθήματά του.

ΛΟΥΔ. ΜΠΕΤΟΒΕΝ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΗ

κακός άνθρωπος, τον κακομεταχειρίζονταν, ο Κούκ εγκατέλειψε το εμπορικό και μπήκε μούτσος σε κάποιο ιστιοφόρο. Με την υπομονή και την επιμονή του, με την τιμιότητα

και την εργατικότητα του, με την ευγένεια και την καλωσύνη του, κατώρθωσε να μορφωθεί και από απλό πλοίαρχος του εμπορικού και του πολεμικού ναυτικού.

Στις 3 Ιουνίου 1769 επρόκειτο να λάβη χώραν ένα σπουδαίο και σπάνιο ούρανο φαινόμενο. Ο πλανήτης Αφροδίτη θα περνούσε μπροστά από το δίσκο του ήλιου. Το φαινόμενο αυτό μόνο κάθε 100 χρόνια συμβαίνει. Οι αστρονόμοι λοιπόν της εποχής εκείνης ήθελαν να παρατηρήσουν το φαινόμενο αυτό από διάφορα σημεία της Γης για επιστημονικούς σκοπούς. Αποφασίστηκε τότε να σταλεί μια Αγγλική επιστημονική αποστολή στη νήσο του Νοτίου Ειρηνικού Ταϊτή για να παρατηρήσει από εκεί το φαινόμενο. Αρχηγός της αποστολής αυτής ορίστηκε ο Κούκ.

Μετά την πραγματοποίησή και την επιτυχία του έργου της επιστημονικής εκείνης αποστολής, ο Κούκ συνέχισε το ταξίδι του για την ανακάλυψη αγνώστων ή την εξερεύνηση ανεξερευνητών χωρών. Με το πλοίο του «Προσπάθεια» ανακάλυψε τα δυο νησιά, που αποτελούν τη Νέα Ζηλανδία και τον πορθμό, που τα χωρίζει, ο οποίος ονομάστηκε «πορθμός του Κούκ». Αφού ανακάλυψε και διάφορα άλλα νησιά του νοτίου Ειρηνικού, τον Απρίλιο του 1770 ή αποστολή έφθασε στην Τασμανία και κατόπιν στην Αυστραλία, όπου γνώρισε και για πρώτη φορά το παράξενο ζώο καγκουρά.

Όταν οι ναύτες του Κούκ είδαν για πρώτη φορά το παράξενο αυτό ζώο, που μόνο στην Αυστραλία ζή, έρώτησαν τους ιθαγενείς πώς το λένε. Έπειδή εκείνοι δεν καταλάβαιναν τη γλώσσα των Αγγλων, απάντησαν: «καν-γκουρού;» δηλ. «τί λέτε;». Αυτό οι ναύτες το θεώρησαν ως απάντησι στην έρωτήσή τους και άνοιξαν τον παράξενο ζώο καγκουρού, και αυτό το όνομα έχει μέχρι σήμερα σε όλες σχεδόν τις γλώσσες του κόσμου. Μ' αυτό το ανέκδοτο δικαιολογείται τουλάχιστο ή ονομασία του ζώου, αν και

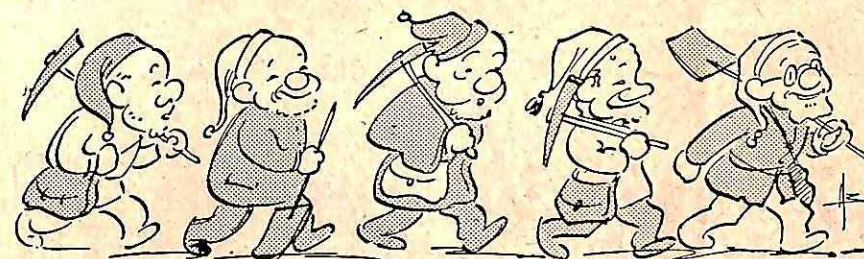
ο Κούκ δεν αναφέρει τίποτε σχετικό στο ημερολόγιό του.

Η αποστολή Κούκ συνεχίζοντας τις εξερευνητικές της έκαμε τον «περίπλου» της Αυστραλίας και κατόπιν γύρισε στην Αγγλία. Το σπουδαίο δε είναι ότι από τους ναύτες ή τα άλλα μέλη της αποστολής καμείς δεν έπαθε σκορβούτο, γιατί ο μεγάλος θαλασσοπόρος είχε προσέξει ότι, όταν οι ναύτες έτρωγαν φρέσκα φρούτα και λαχανικά, δεν έπαθαιναν αυτή την αρρώστια, που οφείλεται στην έλλειψη βιταμινών. Έφρόντισε λοιπόν να έχει πάντα στο πλοίο του φρέσκα λαχανικά, φρούτα, λεμόνια, χυμό μήλων, και υποχρέωσε τα μέλη του πληρώματος κάθε μέρα να παίρνουν μια μερίδα. Έτσι κανείς δεν έπαθε σκορβούτο, δηλ. άδισταμίνωσι.

Το 1772 ο Κούκ έκαμε δεύτερο εξερευνητικό ταξίδι, με το σκοπό να ανακάλυψη τη μεγάλη ήπειρο, που όπως πίστευαν οι γεωγράφοι της εποχής εκείνης, βρισκόταν νοτιώτερα της Αυστραλίας και της Νέας Ζηλανδίας. Ο Κούκ έταξίδεψε πράγματι προς τις αφιλόζυνες ντίες θάλασσες και απέδειξε ότι τέτοια ήπειρος, που να μπορεί να κατοικηθεί από ανθρώπους, δεν υπήρχε, γιατί τα πάντα εκεί ήταν σκεπασμένα από πάχους.

Το 1776 ο Κούκ έπεχειρήσε το τρίτο εξερευνητικό του ταξίδι. Ανακάλυψε τα νησιά Χαβάι, το Βερίγγειο πορθμό, που χωρίζει την Αμερική από την Ασία και εξερεύνησε τα παράλια της Αλάσκας. Το Νοέμβριο του 1778 ξαναγύρισε στη Χαβάι για να ξεκουραστή και να αναλάβει από τους κόπους των ταξιδιών στο χαρούμενο και ήλιόλουστο περιβάλλον των νησιών εκείνων.

Εκεί σκοτώθηκε το Φεβρουάριο του 1779, σε μια σύγκρουσι των ναυτών του με τους ιθαγενείς. Το πλήρωμα επένθησε το θάνατο του αρχηγού του και τον εκήδεψε σαν ναυτικό. Κατά το ηλιοβασίλεμα της 15 Φεβρουαρίου 1779 ο νεκρός του Κούκ, τυλιγμένος σ' ένα σεντόνι, και ενώ τα κανόνια του πλοίου έριχναν τους αποχαιρετιστήριους κανονιοβολισμούς, αποδόθηκε στη θάλασσα, στην οποία ασφαλώς και ανήκε, αφού όλη σχεδόν τη ζωή του την πέρασε ταξιδεύοντας στους άπεραντους ύγρους γαλάζιους δρόμους της.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΑΣ

ΟΙ ΝΑΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Μια φορά κ' έναν καιρό, σε μια μακρινή έρημια ήταν χτισμένο ένα μικρό χωριουδάκι, που λεγόταν Νανοχώρι. Κ' είχε αυτό το όνομα γιατί το κατοικούσαν νάνοι.

Ήταν ένα χωριουδάκι νόστιμο και τοσοδούλιο, που χαίροσαν να το βλέπεις. Κάτι σπιτάκια μικρά σαν καπελλίερές, κάτι δεντράκια σαν όρθα ξεσκονιστήρια, και μ' ένα λόγο όλα του μικρά σαν παιχνιδάκια. Κι αν πής πιά και για τους νάνους του, ήταν γουστόζικοι σαν κάτι αγιοβασιλειάτικα κουκλάκια. Όλοι, με τ' άσπρα τους γένια και τα πολύχρωμά τους ρουχαλάκια, έτρεχαν όλημερίς άπάνω-κάτω σβέλτοι κι ακούραστοι, που νόμιζες πώς είναι κουρνιασμένοι.

Σ' αυτό λοιπόν το χωριουδάκι, στο Νανοχώρι δηλαδή όπως το είπαμε, κάποια χρονιά δεν έβρεξε καθόλου, κ' οι καυμένοι οι νανούληδες τα είχαν αληθινά χαμένα. Πώς θα μεγάλωναν τα γεννήματά τους χωρίς νερό; Και χωρίς γεννήματα πώς θα περνούσαν ύστερα όλο το χρόνο; Κι άσε πιά τη δίψα και την άπλυσιά, που τους απειλούσαν για το καλοκαίρι. Ένα κουκλίστικο πηγαδάκι, που ήταν όλο-όλο στη μέση του χωριού, δε θα έφτανε ούτε για να βρέχουν τη γλώσσα τους μέσα στο καλοκαιριάτικο καμίνι.

Άλλες χρονιές, που έβρεχε συχνά, όχι μόνο δεν τους έλειπε το νερό αλλά και πάντα τους περισσεύε, κ' έτσι γέμιζαν τα ντεπόζίτά τους, γέμιζαν και τις στέρνες τους και δεν είχαν φόβο να τους λείψη ούτε αργότερα. Άλλά τώρα;...

Τί να κάνουν, τί να κάνουν, έβυναν το κεφαλάκι τους, έβυναν τη μυτίτσα τους, μα ή λύσι δε βρισκό-

ταν. Όσπου ένα βράδυ, που είδαν το φεγγάρι όλο-στρόγγυλο να τους κοιτά απ' τον ούρανο χαμογελώντας, παίρνουν την απόφασι και το ρωτάνε:

— Φεγγαράκι μας λαμπρό, λέγε μας, να σε χαρούμε, τούτο τον ξερό καιρό πώς νερό μπορεί να βρούμε;

Και το φεγγάρι τους άπαντά καλόκαρδα:

— Πέρα, κάτω από κείνο το βουνό περνά ένα ποτάμι. Άν πάτε και σκάψετε ένα χαντάκι από κει ως το χωριό σας, το ποτάμι θα σάς στείλη νερό όσο θέλετε.

Οι νάνοι έμειναν μ' άνοιχτο το στόμα! Τόσο άπλο πράμα και να μην τόχουν σκεφτή... Εύχαριστησαν λοιπόν το φεγγαράκι, τραγουδώντας του ως το πρωί πεταχτά νανίστικα τραγούδια, και μόλις δημέρωσε, οι πιο γεροί ξεκίνησαν με φτυάρια και τσαπιά δλόισα για το ποτάμι.

— Έμπρός λοιπόν, παιδιά, φώναξαν καμπόσοι μόλις έφτασαν. Από δώ να σκάψωμε.

— Καλά, τους φώναξαν οι άλλοι. Σκάψτε σεις απ' αυτού, κ' εμείς θ' ανοίξωμε από κει κάτω ένα δεύτερο χαντάκι, για νάχωμε διπλό νερό.

— Ωραία ιδέα, αποκρίθηκαν άλλοι. Κ' εμείς πάμε ν' ανοίξωμε ένα τρίτο από κει πέρα.

— Κ' εμείς από παραδω, ακούστηκαν μερικές φωνές.

— Κ' εμείς από παρακει, ακούστηκαν άλλες.

Έτσι, από την πολλή τους επιθυμία, οι κακόμοιροι, να φέρουν όσο μπορούσαν πιο πολύ νερό, έσκαψαν έννη μαζί χαντάκια, κ' ύστερα από δυο μέρες όλος ο ποταμός χύθηκε μέσα στο χωριουδάκι τους.

Σε μια στιγμή δεντράκια, παρκάκια, δρομάκια, και σπιτάκια και μαγαζάκια και θεατράκια είχαν σκεπαστή απ' το νερό, κ' οι πιο πολλοί απ' τους καυμένους τους νανάους, που δεν πρόφτασαν να φύγουν, πνίγηκαν.

Και τώρα ένας απ' τους λίγους που είχαν σωθή, είπε:

— Άμ βέβαια, παιδιά, το παρακάναμε. Άκούς να σκάψωμε έννη χαντάκια...

— Έννη χαντάκια σκάψατε;!! φώναξε τότε ένας γερονάτος. Μά, εύλογημένοι, το φεγγάρι είπε να φέρωμε απ' το ποτάμι ως εδώ ένα ρεμματάκι. Κ' έσεις πήγατε να φέρετε όλο τον ώκεανό;!!... Δεν έχετε ακούσει, φαίνεται, αυτό που λέγουν οι παππούδες μας. Άκούστε το λοιπόν και μην το λησμονήσετε πιά ποτέ σας:

Όλα με μέτρο κάνε τα, νάν' ή χαρά μαζί σου. Άν παρακάνης κατιτί, φωτιά στην κεφαλή σου.

Διασκευή Β.

V

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Θὰ σὰς ἀναπτύξω σήμερα μερικὰ στοιχειώδη ζητήματα, ἀπὸ ἐκείνα ποὺ ἀφοροῦν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὕφους τοῦ λόγου. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὸ λεκτικὸν του ὕψος. Τὸν ἀτομικὸν τρόπον δηλαδὴ μὲ τὸν ὁποῖον διατυπώνει τὰς ἰδέας του. Ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἐντελὴς προσωπικός. Τόσον προσωπικός, ὥστε πολλάκις εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἀκούσωμεν ἢ νὰ ἀναγνώσωμεν μίαν φράσιν, διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν ἀμέσως ποῖος τὴν εἶπεν ἢ ποῖος τὴν ἔγραψε.

Εὐχὴς ἔργον εἶναι νὰ κατορθῶν καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς νὰ δημιουργῇ προσωπικὸν δόκιμον ὕψος. Νὰ μὴ προσκρούῃ δηλαδὴ εἰς τὸ αἶσθημα αὐτῶν ποὺ ἀναγινώσκουν τὰ ἔργα του μικρὰ ἢ μεγάλᾳ. Ὅχι δὲ μόνον νὰ μὴ προσκρούῃ, ἀλλ' ἀντιθέτως καὶ νὰ προσελκύῃ. Νὰ διαθέτῃ συμπαθῶς καί, εἰ δυνατόν, νὰ προκαλῇ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν.

Ὀλίγαι ἐν τοῖσι εἶναι αἱ προνομιοῦχοι ἐκεῖναι ἀνθρώπων φύσεις, αἱ ὁποῖαι κατορθῶνουν νὰ υπερβῶν τὴν πεζότητα τῆς ἐκφράσεως. Εἶναι οἱ δημιουργοὶ τοῦ λογοτεχνικοῦ ὕψους. Ἐξαιρετικῆς δηλαδὴ λεκτικῆς συνδέσεως, μὲ τὴν ὁποῖαν καταπλήσσουν καὶ αἰχμαλωτίζουν τὸν ἀναγνώστην.

Τὰ ὑπερῶχα δημιουργήματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν, ἐθεωροῦντο ἀποτελεσματικώτερα καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς νόμους. Οἱ νόμοι, ἔνεκα τῆς συντομίας τῶν, δὲν διδάσκουν ἀλλ' ἐπιτάσσουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πράξωμεν. Ἀντιθέτως τὰ λογοτεχνικά ἔργα, διὰ τῆς ἀναπτύξεως ἠθικῶν ἐννοιῶν, διδάσκουν καὶ πείθουν τοὺς ἀνθρώπους περὶ τοῦ πρακτέου. Εἶναι λοιπὸν ὁ

λογοτέχνης ἀσυναγωνίστως ἰσχυρὰ καὶ ἐπιδηλητικὴ προσωπικότης. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βέβαια, ὅτι εἶναι λογοτέχνης πνοῆς, ἠθικῆς, διδασκαλικῆς φυσιογνωμίας.

Δὲν εἶναι ὅμως δυνατόν καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴμεθα ὅλοι λογοτέχναι καὶ μάλιστα λογοτέχναι δόκιμοι. Αὐτὸ δὲν μᾶς ἀπαλλάσσει, ἀλλὰ μᾶς ἐπιβάλλει ἔτι μάλλον νὰ προσέχωμεν πολὺ εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἰδεῶν μας.

Τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ ἄνθρωπος, πρὸς ἐκφράσιν τῶν διανοημάτων του, εἶναι περιορισμένα. Ἀντιθέτως ἀπέραντος καὶ ἀνεξάντλητος εἶναι ὁ ψυχικός του κόσμος. Πρὸς ἐκφράσιν τοῦ ἀσυλλήπτου κόσμου τῆς ψυχῆς μας, ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας τὰ ἀνεπαρκῆ μηχανικὰ μέσα τοῦ λόγου. Ἀκόμη καὶ ὁ μεγαλύτερος λογοτέχνης τοῦ κόσμου δὲν κατορθώνει νὰ ἐξωτερικεύσῃ εἰς τὴν ἐντέλειαν τὰ συναισθήματά του.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἀγωνιῶμεν καὶ δυσκολευόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν διανοήματα καὶ πρὸς συνθετώτερα, εὐγενέστερα, περιπαθέστερα. Διὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῇτε, ἀναλογισθῆτε πόσας φορές ἀκούετε ἢ χρησιμοποιοῦτε τὰς φράσεις: Δὲν ἢ μπόρῳ νὰ περὶ γράψω τί ἀίσθάνομαι, τί ἐπαθα, τί στενοχωρίαν ἐδοκίμασα, τί εἶδα, τί ἤκουσα κλπ. Διατί ἀράγε δὲν ἢ μπόρῳ; Διότι ἀπλούστατα τὸ πάθος, ποὺ με συγκλονίζει ἢ τὸ συναισθημα, ποὺ δοκιμάζω, εἶναι πολὺ ἰσχυρότερον ἀπὸ τὰς ἐκφραστικὰς μου δυνατότητας.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναπτύξωμεν πᾶσιν δυνάμει τὰς ἐκφραστικὰς μας

ικανότητας. Ἔτσι δὲν θὰ εὕρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσωμεν ἀδυναμίαν περιγραφῆς τῶν ἐν τῇ ψυχῇ μας συμβαινόντων.

Ἀντιλαμβάνεσθε τώρα εὐκόλα, ὅτι πρῶτον σας καθήκον εἶναι νὰ ἐπιτύχετε τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν ἐνάργειαν τῆς ἐκφράσεως. Νὰ κατορθώσετε νὰ ἀποδίδετε χωρὶς περιστροφὰς καὶ ὑπονοούμενα, κατὰ τρόπον ποὺ νὰ γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὸν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐκεῖνο ποὺ θέλετε νὰ ἀνακοινώσετε. Τότε μόνον δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἐδώσατε παραστατικὴν εἰκόνα, ἐκείνου ποὺ συμβαίνει εἰς τὴν ψυχὴν σας, ὅτι ἐδείξατε τὸ ὕψος σας. Διότι ἐλέχθη ἤδη ἐπιτυχῶς ὅτι «τὸ ὕψος εἶναι ὁ ἄνθρωπος», ὅτι δηλαδὴ ὁ λόγος μας προδίδει τὸν χαρακτήρα μας.

Ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος πρὸς δημιουργίαν καὶ ἐμπέδωσιν ἀτομικοῦ ὕψους, εἶναι ἡ ἐπὶ μακρὸν ἐμμονὴ εἰς τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν φυσικότητα τῆς ἐκφράσεως. Γράφετε ὅτι ἀκριβῶς αἰσθάνεσθε, χωρὶς ἐκζητήσιν καὶ προσπάθειαν μīmῆσεως τοῦ ὕψους τῶν ἄλλων. Ὅταν ἐπιτηδεύεσθε καὶ λεξιθηρῆτε κρύπτετε τὸν ἑαυτὸν σας, καταστρέφετε τὸ ὕψος σας. Ἐπιμένετε λοιπὸν εἰς τὴν δημιουργίαν ἐκφράσεως, ποὺ νὰ ἐξωτερικεύῃ τὸν ἐσωτερικὸν σας κόσμον.

Σιγὰ-σιγὰ μαζὶ μὲ τὸν πλουτισμὸν τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς σας, θὰ πλουτίζεται καὶ ὁ λόγος σας. Ἀνεπαίσθητος τὸ λεκτικὸν σας ὕψος θὰ ἀποκτᾷ κομψότητα καὶ γλαυρότητα, ἢ ὁποῖα τότε θὰ εἶναι φυσικὸν σας κτῆμα.

Σὰς ἀσπάζομαι,
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

χάδι τοῦ ἀσυμφεροντολόγητου χεριοῦ τους νὰ χαϊδεύῃ τὴν ἐρήμωμένη ψυχὴ τους. Σὲ μιά τέτοια περίστασι τί σωτηρία εἶναι ὁ καλὸς φίλος.

Αὐτὸς δὲν εἶναι μόνον ἔτοιμος νὰ κάμῃ ἀπλή συντροφιά τοῦ ἐρημίτη τῆς ζωῆς μὰ καὶ νὰ τὸν συντροφέῃ με ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον στὸ ἐρημικὸ μονοπάτι τῆς ζωῆς, ποὺ ἢ τὸ ἔχασε, ἢ τοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ βασιδίσῃ μόνος του. Αὕτη ἡ φιλικὴ διάθεσις τῆς συντροφιάς τοῦ ἐρημίτη φίλου μας πόση ἀνακούφισι δὲν δίδει ἀκόμη καὶ στὸν ἴδιον, γιατί καταλαβαίνει πὼς ἀνακούφισε ἕνα φίλο του, ποὺ πῆγαινε νὰ χαθῇ μέσα στοὺς παγετοὺς καὶ τῆς ἐρημιάς καὶ τῆς ἀπομονώσεως. Αὐτὸ παρουσιάζει τὸν ἄλλο ὡραῖο καρπὸ τῆς συμπαραστάσεως στὴ ζωὴ τοῦ φίλου, ποὺ γίνεται ἔτσι συμπληρωμα τῆς ἰδικῆς μας ζωῆς.

Α. Σ. Α.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΑΠΤΥΞΩΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

ΔΗΜ. ΜΩΡΑΙΟΥ
Παιδαγωγὸς

Ἐμάθαμε σὲ δύο προηγούμενα φύλλα ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶο κοινωνικὸ προωρισμένον νὰ ζήσῃ μαζὶ με ἄλλους. Γιά νὰ κατορθώσῃ αὐτὸ πῆρε ἔμφυτα τὸν σπέρμα τῆς κοινωνικότητος, ποὺ λέγεται κοινωνικὸ συναισθημα καὶ ποὺ εἶναι τὸ κύριο γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου. Σήμερα θὰ ἐκθέσωμε πὼς ἀναπτύσσεται τὸ κοινωνικὸ συναισθημα.

Ὁ κυριώτερος συντελεστὴς γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἶναι ἡ μητέρα, διότι αὕτη εἶναι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος με τὸν ὁποῖον θὰ ἔλθῃ τὸ παιδί εἰς ἐπαφήν. Ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ αὕτη θὰ ἐκτιμῆσῃ καὶ τὰς σχέσεις με τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, δηλ. με τὴν κοινωνία. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ ἱερὰ ἀποστολὴ τῆς μητέρας, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὸ νὰ παρουσιάσῃ τὸ παιδί ὡς κατὰ προσέγγισιν ἀντιπρόσωπος μίας τελείας κοινωνίας. Ἀπὸ τὴν σχέσιν τοῦ πρὸς τὴν μητέρα θὰ μορφώσῃ τὸ παιδί κατ' ἀναλογίαν καὶ τὰς σχέσεις τοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἡ μητέρα εἶναι γιὰ τὸ παιδί ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ θεωρεῖται ὁ προστάτης ἀγγελος.

Ἡ μητέρα λοιπὸν, ἀν ἤρεμα, με ὑπομονή, ἐγκαρτέρησι καὶ ὀρθῇ ἀγάπῃ πρὸς τὸ παιδί κατορθώσῃ νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ἀνάγκας του, χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσι με αὐτό, ἔπίσης ἀν ἡ μητέρα διατηρῇ τὰς αὐτὰς φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας ὥστε νὰ βασιλεύῃ στὸ σπῆτι μιά ἀτμόσφαιρα οἰκογενειακῆς ἀρμονίας, τότε τὸ παιδί θὰ σχηματίσῃ περὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων ὀρθὴν ἰδέαν, θὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι εἶναι φίλοι του καὶ βοηθοὶ του καὶ ὅτι μόνον με τὴν ἀρμονίαν καὶ ἀγάπην θὰ ζήσῃ εὐτυχῆς, θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ κοινωνικὸν στὴ ζωῇ, ἡ δυσαρμονία καὶ τὸ μῖσος εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὴν ζωῇ. Δὲν θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἀγὼν, πάλη, σύγκρουσις, ἐπιβολὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὁμόνοια καὶ ἀλληλεγγύη. Με τὸν τρόπο αὐτὸ τὸ παιδί θὰ βγάλῃ τὸ συμπέρασμα: «Ἡ μητέρα μου εἶναι καλὴ, ἄρα ὅλος ὁ κόσμος εἶναι καλός».

Ἀς μὴ φανῇ παράδοξο ὅτι τὸ παιδί ἀπὸ μιά μόνο περίπτωσι ἐξάγει τέτοιο γενικὸν συμπέρασμα. Εἶναι μὲν ἀριθμητικῶς μιά περίπτωσις, ἀλλὰ χρονικῶς πολλάι, διότι τὸ παιδί ζῇ πολὺ καιρὸ με τὴν μητέρα του. Ἐχομε δὲ παραδείγματα πολλῶν μητέρων, ποὺ με τὸν τρόπο αὐτὸν ἔκαμαν τὰ παιδιά των νὰ ἀγαποῦν τοὺς ἀνθρώπους, δηλαδὴ ἀνέπτυξαν τὸ κοινωνικὸν τῶν συναισθημα.

Ἄλλο σπουδαῖον μέσον γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος τοῦ παιδιοῦ εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῆς αὐτοπεποιθήσεως. Πράγματι, ἐκεῖνος προσφέρει κάτι εἰς τοὺς

ἄλλους, ποὺ πιστεύει πὼς μπορεῖ νὰ τὸ προσφέρῃ. Ἡ αὐστηρὰ καὶ χαϊδεμένη ἀνατροφή, ποὺ ἀφαιρεῖ τὴν αὐτοπεποιθήσιν τοῦ παιδιοῦ δὲν ἀναπτύσσει τὸ κοινωνικὸ του συναισθημα. Ἐπίσης παιδιὰ ἀσθενικά, ποὺ ἔχουν διαφόρους ὀργανικάς βλάβας, ποὺ στεροῦνται τῶν ἀπαραιτήτων εἰδῶν διατροφῆς, θεωροῦν τὴν κοινωνίαν ὡς ἐχθρικήν καὶ δὲν ἀγαποῦν τοὺς ἀνθρώπους.

Τὰ διάφορα σχολεῖα μποροῦν ἀν ἐνεργήσουν καλῶς, νὰ βοηθήσουν τοὺς μαθητὰς νὰ γίνουν φίλοι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ὑπάρχουν διάφορα μέσα διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν. Θὰ ἀναφέρω μερικά. Πρῶτον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διδασκαλίας νὰ ἀναπτύξουν διὰ πολλῶν παραδειγμάτων τὴν κοινωνικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, νὰ δοθῶν σχετικὰ θέματα γιὰ ἐκθέσεις, νὰ βοηθήσουν τοὺς μαθητὰς νὰ ἐφαρμόσουν πρακτικῶς τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὑπάρχουν σήμερον στὴν πατρίδα μας τόσα παιδιά, ποὺ ὑποφέρουν. Οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ κύριο ἔργο τοῦ σχολείου εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ἱδρύματα, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ βοηθήσουν στὸ σκοπὸ αὐτό. Θὰ ἀναφέρω μόνον τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ τῆς Νεότητος. Σὲ κάθε ἐργασία του φαίνεται καθαρὰ ὅτι ἐπιδιώκει νὰ ἐνισχύσῃ τὸ κοινωνικὸν συναισθημα τῶν νεαρῶν ἐρυθροσταυριτῶν. Με τὰ ὡραῖα δημοσιεύματά του περιοδικῶς, με τὶς ὑποδείξεις πρὸς φιλικὴν ἀνευρεθὴ ὁ ἐξερεινήτης πρὸς κοινωνικὴν προνοίαν τῶν ἐρυθροσταυριτῶν κλπ.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, μποροῦν νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος τῶν ἀνθρώπων, ἀρκεῖ νὰ συμπεριφέρονται πρὸς αὐτοὺς εὐγενικά καὶ φιλικά. Ἔτσι ὁ καθένας θὰ πιστεύσῃ ὅτι ζῇ εἰς κοινωνίαν φίλων.

Ἐνα ἐμπόδιο γιὰ νὰ ἔχωμε φιλικὰς σχέσεις με τοὺς ἄλλους εἶναι διότι αἰσθανόμεθα πολλάκις τὸν ἑαυτὸ μας κατώτερον, μειονεκτικὸ ἀπέναντι πολλῶν ἄλλων. Αἱ πολλὰ κοινωνικά ἀνισότητες, ποὺ ὑπάρχουν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ἐνισχύουν τὸ συναισθημα αὐτὸ τῆς κατωτερότητος καὶ δυσκολεύουν τὴν φιλικὴν σχέσιν. Ὅταν δὲ ἕνας κατέχεται ἀπὸ τὸ συναισθημα αὐτὸ τῆς κατωτερότητος, δὲν θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἰκανὸν νὰ προσφέρῃ κάτι εἰς τοὺς ἄλλους, πιστεύει δὲ ὅτι παραγκωνίζεται καὶ περιφρονεῖται ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

Ι. Μολιέρους
1622 — 1673

ΜΟΛΙΕΡΟΣ (Molière) Ἰωάννης. Γεννήθηκε εἰς τὸ Παρίσι 15 Ἰανουαρίου 1622. Μόλις τελίωσε τὸ σχολεῖο κατήρτισε ἕνα θίασο με φίλους τοῦ καὶ γύριζε εἰς τὰς ἐπαρχίας, περνώντας μιά ζωὴ ὅλο φτώχεια καὶ δυστυχία. Τὸ 1658, εἶχεν ἀρχίσει νὰ φθάσῃ ἡ φήμη του ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας στὸ Παρίσι, ὅποτε ὁ Λουδοβίκος 14ος τὸν πῆρε ὑπὸ τὴν προστασίαν του. Ἐγράψεν ἔργα, τὰ ὁποῖα καὶ ἔπαιζεν ὡς πρωταγωνιστὴς καὶ ἦταν ταυτόχρονα καὶ θιασάρχης. Γι' αὐτὸ ἔπαθε στὸ τέλος ὑπερκόπωσι καὶ ἀπέθανε ἐπάνω στὴ σκηνὴ ἀπὸ αἱμορραγία στὴν τέταρτη παράστασι τῆς κωμωδίας του: Ὁ «Κατὰ φαντασίαν ἀσθενής», τὴ βραδυὰ τῆς 17 Φεβρουαρίου 1673. Οἱ ὠραιότερες κωμωδίες τοῦ Μολιέρου εἶναι ὁ «Ταρτούφος», ὁ «Μισάνθρωπος», ὁ «Κατὰ φαντασίαν ἀσθενής» καὶ ὁ «Φιλάργυρος».

ΕΡΡΙΚΟΣ - ΜΟΡΤΟΝ ΣΤΑΝΛΕΥ (Stanley). Ἐγεννήθη εἰς τὴν Οὐαλλία 28 Ἰανουαρίου 1841.

Ἐταξίδεψε εἰς τὴν Αἰθιοπία καὶ τὴν Ἀμερικὴν ὡς πολέμικος ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδων κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον «Βορείων καὶ Νοτίων» (1861-1865) καὶ κατόπιν ὡς συνεργάτης ἐφημερίδων. Ἀνέλαβε νὰ ἐξερευνήσῃ τὴν Κεντρικὴ Ἀφρική, γιὰ νὰ ἀνευρεθῇ ὁ ἐξερεινήτης Λίβινγκστον, τὸν ὁποῖον πράγματι καὶ ἀνεκάλυψε. Ἀπέθανε 10 Μαΐου 1904.

Ἐρ. Στάνλεϋ
1841 — 1904

Ι. Γκαίτε
1749 — 1832

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ ΓΚΑΙΤΕ (Goethe). Ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς καὶ πεζογράφος τῆς Γερμανίας. Ἐγεννήθη 28 Αὐγούστου 1749 εἰς Φραγκφούρτην. Τὰ σπουδαιότερα ἔργα του εἶναι: ὁ «Βέρθερος», ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις», «Ἐρμης καὶ Δωροθέα» καὶ ὁ «Φάουστ». Εἰς τὸν «Δεύτερον Φάουστ» παίρνει θέμα του τὴν ὡραῖαν Ἑλένην τοῦ Μενελάου, τὴν ὁποῖαν παρουσιάζει στὸ Κάστρο τοῦ Μυστρά. Ἐκτὸς τῶν ποιητικῶν καὶ πεζῶν του ἔγραψε καὶ ἔργα ἐπιστημονικὰ περὶ τῆς μεταμορφώσεως τῶν φυτῶν, θεωρίαν περὶ τῶν χρωμάτων καὶ γιὰ τὶς ἐλεγκτικὰς συγγένειες. Ἀπέθανε 22 Μαρτίου 1832.

ΗΙ ΦΙΛΙΑ

14.

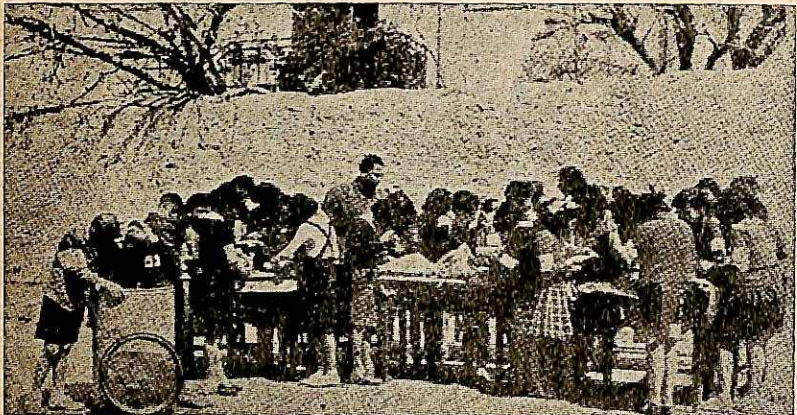
Μὰ ἡ ζωὴ εἶναι παράξενη καὶ πόσες φορές ἄνθρωποι, ποὺ ζοῦν μέσα στὴν κοινωνία εἴτε ἀπὸ ἰδιὸς τοὺς φταίξιμο, εἴτε ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῆς ζωῆς, ἢ ὁποῖα εἶναι πολλὰς φορές πολὺ σκληρὰ, ζοῦν ἀπομονωμένοι καὶ ἀποτραπηγμένοι ἀπὸ τὴν κοινωνία σὲ τρόπο, ποὺ κανεὶς σχεδὸν δὲν τοὺς πλησιάζει, ἀν καὶ τὶς περισσότερες φορές καὶ τέτοιοι ἄνθρωποι σὰν ἄνθρωποι εἶναι οἱ καλύτερες καὶ λεπτότερες ἀνθρώπινες υπάρξεις. Τέτοιοι ἄνθρωποι φαίνονται στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους σὰν μισάνθρωποι, μὰ εἶναι ἀπερίοριστος ὁ πόθος τους καὶ ἡ ἐπιθυμία τους νὰ τοὺς πλησιάζουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ νὰ αἰσθανθῶν τὸ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ε.Ε.Σ.Ν. Α'. Δημ. Σχολ. Κηφισίας τσουγκρίζουν αυγά με τους ενδόξους τραυματίας του Κ. Α. Τ.

Juniors of 1st Elem. School Kiphissia breaking Easter eggs with soldiers in hospitals

Αι 'Ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν. του 45ου Δημ. Σχολ. 'Αθηνών συσκευάζουν δέματα δια τὸ Δημ. Σχολ. Πηγαδουλίων Φιλιατών, τὸ ὁποῖον υιοθέτησαν.

Juniors of 45th Elem. School Athens packing parcels for the pupils of Pigadoulia school which they have adopted

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 5ου Δημ. Σχολ. 'Αθηνών με δέματα δια τὰ παιδιά τοῦ Σχολείου 'Ιδας - 'Αρδέας.

Juniors of 5th Elem. School Athens with parcels for the pupils of Ida school

'Η δὴς Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Α'. Δημ. Σχολ. Κιλκίς φυτεύει πεύκα.

Juniors of 1st elem. school Kilkis planting pinetrees

Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Λυκείου «Πλάτων» Πειραιῶς με δέματα δια τὸ Δημοτικὸ Σχολ. Ροδοδυσίου 'Ιωαννίνων.

Juniors of private school «Platon» Piraeus with parcels for the pupils of Rodovizion, Janina

Αι δὴδες Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Μώλου Θερμοπυλῶν ἐφύτευσαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Καμπούλεως 400 δενδρύλλια ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν διδασκάλων κ. κ. Βενεζάκου καὶ Σμοκοδῆτη.

Juniors of Elem. School Molos planted 400 trees at the village streets

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 9ου Δημ. Σχολ. 'Αθηνών με δέματα δια τοὺς μαθητὰς Πηγῶν 'Αρτης.

Juniors of 9th Elem. School Athens with parcels for the pupils of Pigon, Arta

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθήτριά τοῦ Δ' Γυμν. Θηλέων Θεσ/νικῆς ἀσχοῦμεναι εἰς τὰς α' βοηθείας ὑπὸ ἐθελοντρίας ἀδελφῆς Ε.Ε.Σ.

Junior girls of 4th high School Salonica practising in first aid

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ Ν. Μαδύτου, Λαγκαδᾶ καλλιεργοῦν ἀνθόκηπον.

Juniors of Elem. School N. Madyton cultivating the flower garden

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ Δημ. Σχολ. Ν. Πετριτίου εἰς τὸν ἀνθόκηπον.

Juniors of N. Petritsi in their school garden

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. 'Αραχῶδης κατὰ τὴν δενδροφύτευσιν τῆς ὁδοῦ 'Αραχῶδης - Δελφῶν.

Juniors of Elem School Arachova planting tree

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Σιδηροχωρίου, Σιδηροκάστρου ἔψαλόν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν τυφλῶν Θεσ/νικῆς.

Juniors of Elem. School Siderochori, sang the carols in favour of the blind in Salonica.

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ Ξηροποτάμου Δράμας εἰς τὸ Γηροκομεῖον Δράμας.

Juniors of Elem. School Xeropotamon, at the home for the aged

Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Γ'. Δημ. Σχολ. Ναυπλίου ἀσχοῦνται εἰς τὰς α' βοηθείας.

Juniors of 3rd school in Nauplia practising in first aid

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ισθμίας εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον.

Juniors of Elem. School Istmia in their School garden

ΤΟ ΠΕΛΕΚΙ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Το Πελέκι έφθασε στο λόγγο, πάνω στην πιο κρίσιμη ώρα. Κρίσιμη, θέλω να πω, από αποψη υπερπληθυσμού. Η συστάδα του δάσους έπασχε από το μεγάλο πλήθος των δένδρων, που την αποτελούσαν. Τα κλαριά είχαν τόσο πολύ δασέψει, τόσο πολύ φουντώσει και πυκνώσει, που όχι μόνο δεν υπήρχε πια κανένας χώρος για τα νέα φυτάνια, μα ούτε τόπος για να χωρέσει καλά-καλά αυτά τα ίδια.

Ήταν ολοζώντανη ή εικόνα, που μάς ζωγραφίζει το δημοτικό τραγούδι για τα ψηλά βουνά «με τα δασιά κλαριά τους, με τα δασιά τα έλατα, το ένα πάνω στ' άλλο». Αυτό ήταν ακριβώς. Το ένα κλαρί πάνω στ' άλλο κι όλα μαζί, σ' ένα αποπνικτικό σφίχταγκάλιασμα θανάτου. Απάνω λοιπόν σ' αυτήν την ώρα του άδιαχωρήτου και του ασφυκτικού πληθωρισμού έφθασε το Πελέκι στον κλειστό λόγγο.

Τα δέντρα, πρώτη φορά το έβλεπαν. Ένα άσημαντο πραγματάκι, που δεν άξιζε καμιά προσοχή. Όμως τα πιο γέρικά δέντρα κάτι θυμήθηκαν από τα νεανικά τους χρόνια. Κι άμέσως διαισθάνθηκαν κάποιον κίνδυνο. Έβαλαν τις φωνές. Κίνδυνος - Θάνατος. Χάνεται ο κόσμος. Οι κορφές τους ξαπόλυσαν την κραυγή. Οι φυλλωσιές την επανέλαβαν. Τα κοντοκλαριά την αντίλαλνουν. Τα χαμόκλαρα την έσυραν πάνω στη γη και τη μετάδωσαν από θάμνο σε θάμνο κι από χορτάρι σε χορτάρι.

Τί συμβαίνει; Έχθρος μήκε μέσα στο δάσος. Ο κίνδυνος μάς πλησίασε. Ο θάνατος βρίσκεται ανάμεσά μας.

Μα το Πελέκι, δίχως να δώσει καμιά προσοχή στις διαμορτυρίες, στις φωνές και στα ξόρκια άρχισε ψυχραιμα και με όρεξη τη δουλειά του.

Έρριξε τα μάτια του ένα γύρο. Επιθεώρησε ένα-ένα τα κλαριά. Πρώτα πρώτα τα μεγάλα, τα γέρικα. Ανακάλυψε ανάμεσά τους, δένδρα, που ήταν κουφαλερά, μισοσπασμένα και έντελως άχρηστα, που δεν έδιναν καρπό και έπιαναν άδικα τον τόπο.

«Τί δουλειά έχουν εδώ μέσα τα άχρηστα;» Συλλογίστηκε το Πελέκι.

κι. «Άς πάν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, στα τζάκια, στις σόμπες και στα καζαναριά».

Το ίδιο επανέλαβε και με τα νεότερα. Ανακάλυψε ανάμεσά τους πολλά, που τα είχε ανεπανόρθωτα στραβάσει ή μακρόχρονη συμβίωσή τους με τα γέρικα και τα άχρηστα.

Το ίδιο έγινε και με τα παρασιτικά κλαριά, εκείνα που ζούσαν σε βάρος των άλλων. Το ίδιο έγινε και με τα χαμόκλαρα, που σκέπαζαν το έδαφος και δεν άφιναν να φθάσει χρήσιμος σπόρος στο χώμα και να βλαστήσει. Τα έστρωσε χάμω όλα αυτά το Πελέκι κι ήρθε το κάρρο

Ο ΜΥΣΤΡΑΣ

(Συνέχεια από σελ. 15)

Ανάστασις, Βαϊφόρος). Έδώ μένουν οι μοναχές, που έχουν αναλάβει τη φύλαξη του ιστορικού χώρου του Μυστρά και καταγίνονται με τη χειροτεχνία και τη ζωγραφική, υπό την οδηγία της ήγουμένης Πελαγίας Γκουζούλη, που είναι πολύ μορφωμένη και γλωσσολογική. Μια άλλη αδελφή, η Καλή Χριστάκου, έχει κατορθώσει να καθαρίσει όλες τις παλαιές εικονογραφίες του Μυστρά, που είχαν ξεθωριάσει από τα χρόνια και την υγρασία.

Μετά την Παντάνασσα κατηγορίζουμε προς τη Μητρόπολη (Άγιος Δημήτριος), που αποτελείται από ένα συγκρότημα κτιρίων του 14ου αιώνας, με το Μητροπολιτικό μέγαρο και τον ναό, όπου επίσης έχει να ιδη ο έπισκέπτης λαμπρές εικονογραφίες των θαυμάτων του Αγίου Δημητρίου και το ανάγλυφο του Δικέφαλου αετού στο δάπεδο. Εκεί κοντά βρίσκεται και το Μουσείο του Μυστρά, που περιέχει πολλά αξιόλογα ανάγλυφα, επιγραφές και διάφορα άλλα ευρήματα. Λίγο πιο πάνω από την Μητρόπολη βρίσκονται η Ευαγγελίστρια, η Οδηγήτρια και οι Άγιοι Θεόδωροι, που είναι ο αρχαιότερος ναός του Μυστρά (1295). Απ' το «Βροντόχι» ή «Αφεντικό», όπως ονομάζεται το μέρος τούτο απ' το παλαιό μοναστήρι της Οδηγήτριας, προχωρούμε προς την «Απάνω Χώρα», όπου βρίσκονται τα ερείπια των Παλατιών του Μυστρά, τεράστια συγκροτήματα μεγάρων με τρεις όρόφους, που, όσο κι αν είναι καταστραμμένα, μάς άφίνουν να φαντασθούμε τη μεγαλοπρέπεια και τον πλούτο τους σε χρόνους παλαιούς. Τα παλάτια τούτα, που τα κατοικούσαν οι ήγεμόνες του Μυστρά, όπως ο Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος, πριν ακόμη γίνη Αυτοκράτωρ, ε γνώρισαν μεγάλες δόξες και είδαν καλές και θλιβερές ημέρες, μα δεν έχουν στόμα να μιλήσουν και να μάς διηγηθούν τα περασμένα. Σιγή και νεκρική έρημιά

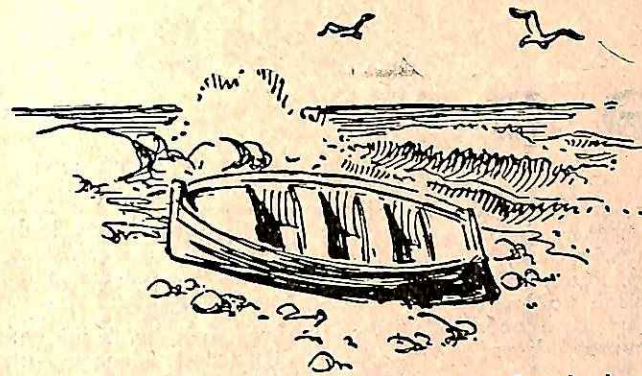
και τα σήκωσε και τα έβγαλε έξω από το λόγγο.

Η δεινροπολιτεία, που ήταν χρόνια κλειστή και σκοτεινή, καθάρισε. Το φώς του ήλιου, ζωόγονο, γλύστρησε ανάμεσα στις φυλλωσιές και στους κορμούς και έφτασε ως το έσωτερικό της συστάδας. Ο άέρας κυκλοφόρησε έλεύθερος, δίνοντας πνοή στα φυτά. Και το νερό της βροχής πότισε το χώμα. Τα σποράκια, που άργοπέθαιναν, βλάστησαν κι έδωσαν καινούργια φύτρα. Ο λόγγος άνέπνευσε. Ημέρεψε. Ο συναγωνισμός ανάμεσα στα κλαριά, που άσφυκτιούσαν, σταμάτησε. Κι ένας ύμνος άκούστηκε, προς τον άγνωστο ευεργέτη και οι κατάρες και τα ξόρκια, μετατράπηκαν σε εύχες και εύχαριστίες.

Βασιλεύει εδώ παντού, σ' όλα τα κτίρια γύρω.

Περπατούμε, άνηφορίζοντας στα λιθόστρωτα και τα καμαροσκέπαστα στενά της άπέραντης πολιτείας, που είναι τώρα όλη έρημη και βουβή. Ανεβαίνουμε τον άνηφορο, προς το κάστρο, με τη σκέψη μας προς τους παλαιούς εκείνους Έλληνες των μεσαιωνικών χρόνων, που επάλαισαν σκληρά κι επίμονα έναντι των τόσων επιδρομών και κατακτητών ξένων. Την έλληνική ήγεμονία του Μυστρά κατέλυσαν όριστικά ο Σουλτάνος Μωάμεθ ο Παρθηγός της Κωνσταντινουπόλεως, το 1460. Όμως ο Μυστράς έζησε με σχετική άκμή και επί Τουρκοκρατίας, άφου οτά 1687 είχε πληθυσμό 42 χιλιάδες ψυχές, με άρχοντες δυνατούς και πλουσίους, όπως τους Κρεββατάδες, τους Λεόπουλους κ. ά. Αργότερα ο Μυστράς έπαθε ζημιές κατά την Έπανάστασι του 1770 και επί Ίμβραήμ (1825) έπυρπολήθη. Υπήρξεν έποχή, που οι περιηγητές και οι αρχαιολόγοι έπίστευαν ότι ο Μυστράς ήταν ή ίδια ή αρχαία Σπάρτη και ότι τα βυζαντινά παλάτια του ήταν στην ίδια θέσι όπου κατοικούσεν ο θρυλικός Λυκούργος. Αυτό βέβαια θα έπίστευε και ο Ιταλός περιηγητής Κυριακός Άγκωνίτης (1447) όταν έγραφε το παρακάτω επίγραμμα, που το μετέφρασεν αργότερα ο μέγας Γεμιστός: «Ω λαμπρά πόλις Σπάρτη λακωνική, κλέος Έλλάδος, παράδειγμα της Οικουμένης! Οι καιροί και των σημερινών γενεών ή άμέλεια σε ώνόμασαν Μυστράν». Σήμερα έχει εύρεθ ή πραγματική θέσις της Σπάρτης και μάλιστα έχει ξανακτισθ ή. Μα ήταν άφορμή να θανατωθ ή όριστικά ο Μυστράς.

Κι έτσι τώρα, αντίστροφα απ' τον Κυριακό, άφινουμε τον Μυστρά, μουνμουρίζοντας το νεκρώσιμo του λαϊκό τραγούδι: Παρόρι με τα κρύα νερά κι Άγιάννη μου (με τ' άνθη, Και σ'υ περήφανε Μυστρά, σ' έχάλασεν ή Σπάρτη!...

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Έχετε ποτέ τύχει να βρεθ ήτε νύχτα μέσα στη ζούγκλα; Άν όχι, έχετε χάσει ένα από τα ωραιότερα θεάματα της ζωής σας. Το φεγγάρι, που βρισκόταν ψηλά στον ουρανό, έλουζε με τις άχτίδες του όλο τον παράξενο κόσμο, που βρίσκεται κρυμμένος κάτω από τις πυκνές φυλλωσιές των έξωτικών δέντρων. Κι αν ή ζούγκλα ήταν ώρα να την βλέπης στο φώς του ήλιου, καταλαβαίνετε πόσο πιο όμορφη την έδειχνε το φεγγάρι με το μαγικό άσημνο φώς του.

Άλλά οι φίλοι μας δεν είχαν τώρα μάτια για την όμορφή της φύσεως. Προχωρούσαν στα νύχια προσπαθώντας να μην κάνουν θόρυβο και κάθε τόσο σταματούσαν να άκουασθούν. «Ω! πώς χτυπούσε ή καρδιά τους από φόβο μόλις άκουαν κοντά τους το άλαφροπάτημα κάποιου άγριμού ή το θόρυβο, που κάνουν τα κλαδιά όπως τα πατούσαν. Σε μια στιγμή μάλιστα, που ή Άλίκη παραλίγο να πάτησε ένα βάτραχο και αυτός πήδηξε φωνάζοντας δυνατά, πήραν τέτοια τρομάρα, που ή καρδιά τους κυτπούσε τόσο δυνατά σαν το μεγάλο τύμπανο του βασιλιά Ούκουρουπου.

Ά! δεν συμφέρει! σκεπτόταν ο Νίκος. Τα μυθιστορήματα δεν λένε τίποτα γι' αυτά τα πράγματα. Τουλάχιστον οι ήρωες εκεί έχουν κανένα όπλο ή τουλάχιστον ξέρουν τους δρόμους και πάνε από τα πιο άκινδυνα μέρη.

Άλλά ούτε ο Παρασκευάς δεν μπορούσε να τους βοηθήσει στην άμχανιά τους. Το μέρος εκείνο της ζούγκλας του ήταν τόσο άγνωστο, που έκανε τον Νίκο να φωνάξει άγανακτισμένος: «Ά! δεν υποφέρεσαι πια Παρασκευά. Τί σόι οδηγός είσαι σ'υ και δεν ξέρεις που βρίσκεσαι; Έννοια σου όμως. Όταν με το καλό βγούμε απ' τη ζούγκλα, θα πάω να κάνω παράπονα στον βασιλιά σου — να δής τί θα σου κάνη!»

Έτσι προχωρούσαν για ώρες, νευριασμένοι, κουρασμένοι και μη έχοντας που να ξεπαθούν, τσακώνονταν ο ένας με τον άλλο. Η Άλίκη τάβαζε με τον Νίκο που την παρέσυρε στην περιπέτεια αυτή, ο Νίκος με τον Παρασκευά, που με την άπροσεξία του έγινε άφορμή να τους πιάσουν οι κανίβαλοι και ο Παρα-

ΟΙ ΝΑΥΑΓΟΙ

ΝΙΚ. ΔΗΜΟΥ

θέσι προσμένοντας. Σε λίγο δοκίμασε ν' άνοιξη τα μάτια του. Μά, που βρισκόταν; Θεέ και Κύριε! Ήταν επάνω στην άμμο, ξαπλωμένος — ο ήλιος έχυνε έλεύθερα επάνω του το χρυσάφι και την ζεστασιά του.

«Σήκω!» έκανε δίπλα του μια φωνή. Ο πατέρας, σκέφτηκε. Πραγματικά, από πάνω του βρισκόταν ο πατέρας του, ο καπετάνιος και δυο-τρεις ψαράδες της περιοχής. Δίπλα του ή Άλίκη κοιόταν του καλού καιρού. Είχε βάλει το χέρι της για προσκέφαλο και άκουμπισμένη μαλακά στην άμμο χαμογούσε, ενώ ο ήλιος έπλεκε τις άχτίνες του στα μαλλιά της. Ποιός ξέρει τί όνειρο έβλεπε κι αυτή!

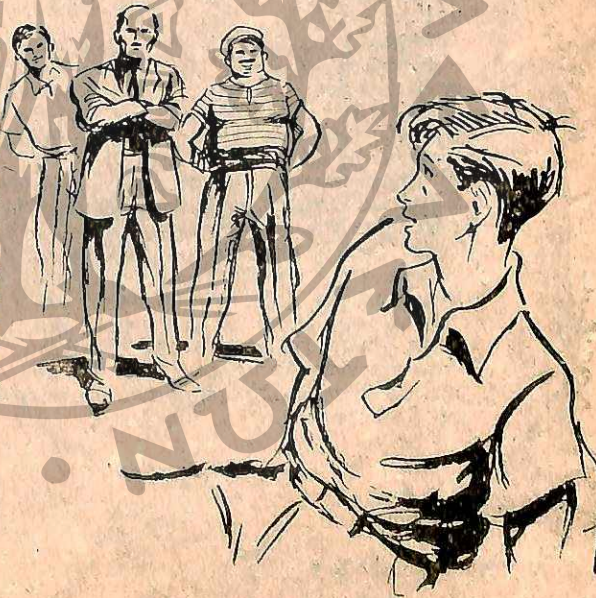
«Ωστε δεν είμαστε στη ζούγκλα...», μουνμούρισε. «Ποιά ζούγκλα, φαντασιόπληκτη, είπε θυμωμένος ο πατέρας. Ζούγκλα κοντεύει να γίνη το μυαλό σου από τα μυθιστορήματα, που διαβάσεις.» Η μήπως το νομίζει σπουδαίο πράγμα που πήρες μια βάρκα, έκανες μια βόλτα και την ξανάφερες μισογεμάτη νερά, είκοσι μέτρα πιο κει απ' όπου ξεκίνησες!»

Πραγματικά, τί ντροπή! Όλο το μεγάλο ταξίδι τους δεν ήταν παρά ένας κύκλος, που τους ξανάφερε εκεί απ' όπου ξεκίνησαν — στην ίδια άκρογιαλιά, που χθές βράδυ στα σκοτεινά την είχε πάρει για την ξέρα τ' Αργύρη. Λες και ο πατέρας είχε καταλάβει την ντροπή τους και πως αυτή θα ήταν ή μεγαλύτερη τιμωρία τους για την άνησυχία και το φόβο, που είχαν προξενήσει στους γονείς τους — και δεν του ξαναμίλησε.

Τώρα έυπνησε κι ή Άλίκη. Μα ήταν τόσο όμορφη όπως άνέδυσσε μέσα από τον βυθό του ύπνου τρίβοντας τα μάτια της για να έυπνησει, που ο πατέρας δεν μπόρεσε να την μαλώσει.

ΤΕΛΟΣ

Είδε τον πατέρα του και δυο τρεις άλλους...

ΦΑΕΘΩΝ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Στ' όλόχροστο σπίτι με τις λαμπρές ακτίνες, που τού είχε φτιάξει ο θεός Ήφαιστος με την καταπληκτική καλλιτεχνική του ικανότητα, ο Ήλιος, ο βασιλιάς της ημέρας, που φώτιζε και ζέστανε τους ανθρώπους, δεν έβλεπε άλλο πράγμα πιο όμορφο από τον γιό του τον Φαέθοντα. Καθόταν ώρες και τον καμάρωνε κι έλεγε συχνά στη μητέρα του, τη νύμφη του Όκεανού, την Κλυμένη, πως δεν είχε συναντήσει άλλο παιδί πιο χαριτωμένο στον κόσμο.

Μα ο Φαέθων, που τον άκουε τόσο συχνά να τον επαινεί, γέμιζε από κακή περηφάνεια και νόμιζε πως ήταν όχι μονάχα το όμορφότερο πλάσμα στον κόσμο, αλλά και το πιο αξιο κι ικανό.

Μια μέρα λοιπόν στάθηκε μπροστά στο θρόνο του Ήλιου και του είπε: «Πατέρα μου, δώσε μου, σε παρακαλώ, μιαν ευκαιρία να δείξω στους ανθρώπους που δεν με γνωρίζουν, πως είμαι ο γιός σου».

Θέλω ναχω για μια μέρα τη δόξα και τη λαμπρότητα τη δική σου. Διάταξε τις Ώρες να μου ετοιμάσουν τάλογα, όταν ή κρινοδάχτυλη αύγη άπλώση το γλυκό κι άπαλό της φώς στον ούρανό. Έγώ θα οδηγώ το άρμα σου και θα το φέρω παντού, να φωτίσω τη γη και τη θάλασσα, τους κάμπους και τα βουνά, όπως το κάνει κι εσύ κάθε μέρα».

Μόλις ο Ήλιος άκουσε τα λόγια αυτά, ράγισε η καρδιά του και το χρώμα του έγινε άχνό.

«Φαέθον, τού είπε, λαμπρό παιδί της Κλυμένης, παρ' όλη την όμορφιά σου, είσαι ακόμα ένας θνητός. Και τάλογα τού Ήλιου δεν ύπακούουν σε κανένα έπίγειο κύριο!»

«Παιδί μου, τού είπε κι ή μητέρα του ή Κλυμένη, άκουσε τον πατέρα σου, που σ' αγαπά όσο τίποτε άλλο στον κόσμο και μη γυρεύεις την καταστροφή σου. Μη θέλεις να κάνης κάτι πιο άνωτερο από τις δυνατόεις σου και να φέρης τόσο στενωρία σ' έμάς, που σ' αγαπούμε!...»

Άλλ' ο Φαέθων δίχως ν' άκούση τίποτα άπ' όσα τού έλεγαν, σηκώθηκε και πήγε γρήγορα στο σπίτι των Ώρών, που φύλαγαν τα όρμητικά άλογα τού Ήλιου: «Ετοιμάστε για μένα τ' άρμα τού Ήλιου!... είπα με περηφάνεια. Έγώ σήμερα θα ανεβώ τους ύψηλους ούρανούς, στη θέσι τού πατέρα μου!...»

Η ξανθή ροδοδάχτυλη Αύγη άπλώσε το χλωμό της φώς στον ούρανό και ή Λαμπετή έδωσε τα κοπάδια τού Ήλιου στις λαμπρές βοσκές τους, όταν οι Ώρες έβγαλαν από τον σταύλο τάλογα τού Ήλιου και τ' έξεψαν στο περήφανο λαμπερό άρμα του.

Μ' ένα άνυπόμονο και βιαστικό χέρι άρπαξε τότε ο Φαέθων τα χαλινάρια, και τάλογα άνέβηκαν ψηλά στον γαλάζιο ούρανό, τόσο ψηλά, που ή καρδιά τού ξανθού παλληκαριού πήγαινε να σπάση από φόβο και τα χαλινάρια άρχισαν να τρέμουν στα γέρια του.

Γρήγορα και ακόμα πιο γρήγορα έτρεχαν τάλογα, έως ότου γύρισαν άπ' τ' μονοπάτι, που πηγαίνει προς τη Δύσι. Κάτω από τ' μονοπάτι χαμήλωσαν και πλησίασαν τις φαριδείες πεδιάδες της γής. Όλα ήταν καταπράσινα και τα δέντρα και τα λουλούδια γιόρταζαν τον έρχομό της άνοιξης άνθισμένα. Άλλά όλο και χαμήλωναν τάλογα κι όλο και πιο πολύ άγρίευαν οι φλόγες, που έφευγαν σαν φωτιά από τ' άρμα τού Ήλιου. Ο Φαέθων δεν μπορούσε πια να διευθύνη τάλογα, που είχαν χάσει τον κύριο τους κι έκαναν ό,τι ήθελαν. Τ' άρμα τού Ήλιου ήταν τόσο κοντά στη γη, που έφερνε παντού την καταστροφή με την πύρινη φλόγα του. Τα δέντρα έσκυψαν τα κεφάλια τους μαραμένα. Η πράσινη δροσερή χλόη ζάρωσε και μαζεύτηκε κιτρινασμένη στις βουνοπλαγιές. Οι ποταμοί γάθηκαν από τις κοίτες τους και μαύροι, κατάμαυροι άτμοι άρχισαν ν' άνεβαίνουν με καπνό και φωτιά από τα βάθη των βουνών. Οι άνθρωποι κοίταζαν μ' άπελπισία τον κίττινο φλογισμένο ούρανό, αλλά πουθενά δεν έβλεπαν σύννεφα. Έωσαν τα ποτάμια και τις πηγές, άλλ' ούτε μία στάλα νερό δεν έλαμπε στις κοίτες τους. Και γέροι και νέοι, πλάνιασαν στην ξεραμένη γη μ' άπελπισία, για να κοιμηθούν τον αιώνιο ύπνο τού θανάτου.

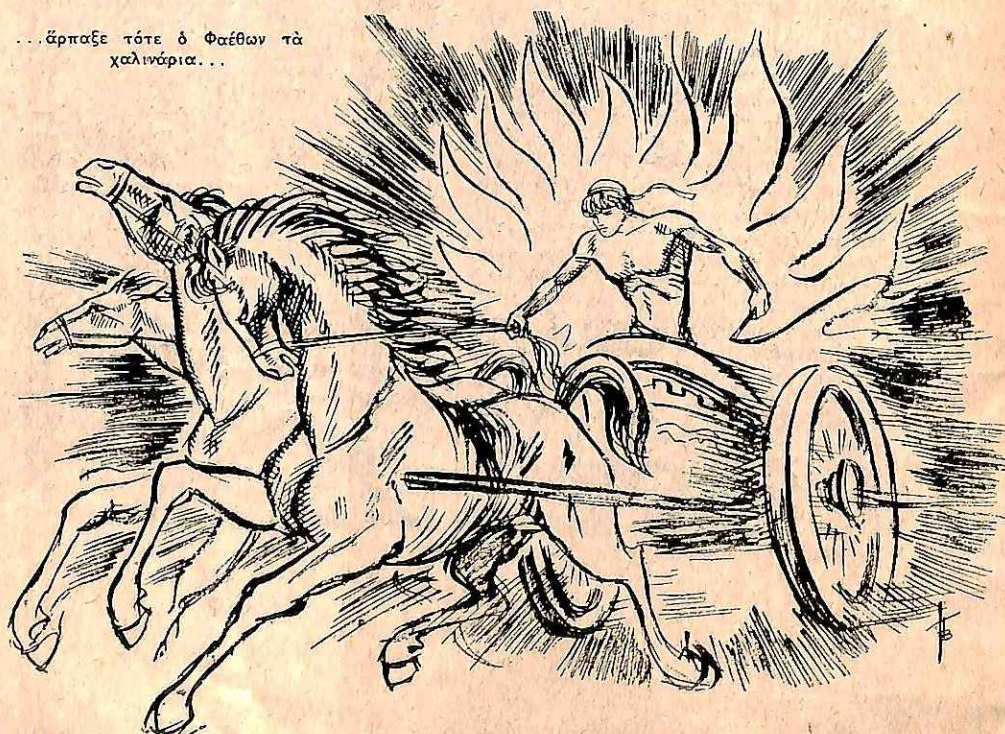
Κι έξακολουθούσαν τον δρόμο τους τάλογα τού Ήλιου, κι άλλοτε πλησίαζαν τόσο πολύ στη γη, που τα πάντα πέθαιναν από την πολλή θερμότητα, κι άλλοτε πήγαιναν τόσο ψηλά, που τα πάντα χάνονταν από την πολλή παγωνιά.

Τότε ο Δίας, που ως εκείνη τη στιγμή ήταν άπασχολημένος με μια συζήτηση με τους θεούς πάνω στον Όλυμπο, σαν ένοιωσε πως κάτι παράξενο συνέβαινε στη γη, έρριξε μια ματιά στον κόσμο κι είδε τάλογα τού Ήλιου ξετρελλαμένα να σέρνονται κοντά στη γη και να μαραίνουν τη φύσι και τους ανθρώπους.

Και κατάλαβε πως όλα τα πράγματα της γής θα χάνονταν, αν δεν πέθαινε ο Φαέθων.

Σήκωσε ψηλά τ' ό χέρι του κι έδωσε σημάδι στους κεραυνούς να σκοτώσουν τ' τρελλό παλληκάρι, που τόλμησε να πάρη στα χέρια του τα χαλινάρια των άλόγων τού Ήλιου. Κι άμέσως οι κεραυνοί βρόντηξαν πάνω στο κίτρινο φλογισμένο άρμα κι οι άστραπές ξεχύθηκαν πάνω στον Φαέθοντα και τον πέταξαν από τον λαμπρό ούρανό μέσα στα πράσινα κι ήσυχά νερά τού ποταμού Ήριδανού.

Άμα ο Ήλιος είδε τον θάνατο τού γιου του, έγειρε τ' ό κεφάλι λυπημένος, και κρύφτηκε μέρες όλόκληρες μέσα στα βαρειά σύννεφα. Οι άδελφές τού Φαέθοντος, οι Ήλιάδες ή Φαεθοντίδες, έκλαψαν άτέλειωτα για τ' ό θάνατο τού πανέμορφου και πολυαναπημένου άδελφού τους. Τόσο ήταν τ' κλάμμα τους και ή λύπη τους, που οι θεοί τις λυπήθηκαν και τις μεταμόρφωσαν σε λεύκες, και τ' άδάκρυά τους, που έχυσαν πάνω στη γη για τ' ό θάνατο τού άδελφού τους έγιναν κρημπαρί.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1951 — 52

Η Έπιτροπή Βραβεύσεως τού προκηρυχθέντος διαγωνισμού Δράσεως Όμάδων Ε.Σ.Ν., Σχολικού έτους 1951 - 52, άπένειμε τα ακόλουθα βραβεία:

Βραβείον Α': Έν Βραβείον.

Είς την Όμάδα τού Δημοτ. Σχολείου Κεφαλοδρύσου Παραμυθίας δια την λίαν γόνιμον, έξαιρετικώς άπό κοινωνικής πλευράς έπωφελή και ιδιαιτέρως φρονηματιστικήν δια τα μέλη της, τούς νεαρούς Έρυθροσταυρίτας, άλλα και δια τούς μεγάλους — τούς κατοίκους τού χωρίου — πολύμορφον δράσιν της.

Βραβείον Β': Δύο Βραβεία.

1) Είς την Όμάδα τού Δημοτ. Σχολείου Πέτρας Ζαγορίου δια την μεγάλην και λίαν άποδοτικήν δράσιν της προς όλους τούς τομείς τούς περιλαμβανόμενους είς τούς σκοπούς τού Ε.Ε.Σ.Ν.

2) Είς την Όμάδα τού Δημοτ. Σχολείου Τρικώμου Γρεβενών, διότι άνέπτυξε λίαν σοβαράν εντός και έκτός τού Σχολείου δράσιν έκτελέσασα και έργα κοινής ώφελείας.

Βραβείον Γ': Δύο Βραβεία.

1) Είς τας Όμάδας τού Η' Δημοτ. Σχολείου Ήρακλείου Κρήτης, διότι αὐται κατά τάξεις ένεργούσαι άνέπτυξαν αξιόλογον δράσιν είς πολλούς τομείς, και

2) Είς τ' ό Δημοτ. Σχολείον Λευκοχωρίου Γορτυνίας - Άρκαδίας.

Έπαινον: Δέκα Βραβεία.

1) Είς την Όμάδα τού Ραλλείου Γυμνασίου Πειραιώς, 2) είς την Όμάδα τού Δημοτ. Σχολείου Φιλαδελφειανών Κιλκίς, 3) είς την Όμάδα τού Ιου Δημοτ. Σχολείου Νεστορίου, 4) είς την Όμάδα τού Ιου Δημοτ. Σχολείου Β' Περ. Θεσσαλονίκης, 5) είς την Όμάδα τού 2ου Δημοτ. Σχολείου Πτολεμαΐδος, 6) είς την Όμάδα τού Γυμνασίου Όρεστιάδος, 7) είς την Όμάδα τού Δημοτ. Σχολείου Ισθμίας Κορινθίας, 8) είς την Όμάδα τού 4ου Δημοτ. Σχολείου Πύργου Ήλείας, 9) είς την Όμάδα τού Δημοτ. Σχολείου Αφροδισίου Χίου, και 10) είς την Όμάδα τού Δημοτ. Σχολείου Σκουροχωρίου Ήλείας.

Σημ. Έν καιρώ αί βραβευθείσαι όμάδες θα είδοποιηθούν περι τής άπονομής των βραβείων.

Γράμματα, που λαμβάνομε

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Λονδίνον, 13 Άπριλίου 1953
Σας εύχαριστούμεν θερμώς δια την συνεισφοράν των 16 λιρ. 1 σελ. και 6 πεννών των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών των Σχολείων Β'. Γυμν. Θηλέων Πειραιώς, Δημ. Σχολ. Γορμιοτίου Χαλκιδικής και Δημ. Σχολ. Άγ. Νικολάου, Γορτυνίας υπέρ των πλημμεραπαθών της χώρας μας.

Πολύ μάς ηύχαρίστησε ή γενναιόδωρος αύτη άποστολή και να έισθε βέβαιοι ότι θα χρησιμοποιηθή, δι' όν σκοπόν προορίζεται.

Παρακαλούμεν όπως διαβιβάσετε τας θερμότητας και ευγνώμονας εύχαριστίας μας είς τα μέλη τού Ε.Σ.Ν. των ως άνω τριών Σχολείων δια την ευγενή χειρονομίαν των, ή όποία έξετιμήθη μεγάλως.

Με πολλὰς εύχαριστίας και εύχας

ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΩΚ

Διευθύντρια Βρετ. Ε.Σ.Ν.

ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ

Χαίρομεν, διότι οι Έλληνες Έρυθροσταυρίται άνταπεκρίθησαν με μεγάλην προθυμίαν είς την έκκλησίον

μας προς άποστολήν χρησίμων είδών είς Σχολεία κατεστραμμένων χωρίων.

Αυτό άποτελεί την καλλιτέραν άπόδειξιν της κατανόησεως, την όποιαν εύρίσκουν είς τας ψυχάς των Έλληνοπαίδων αί Άρχαι τού Έρυθρού Σταυρού.

Προς τούς εκπαιδευτικούς και Έρυθροσταυρίτας, οι όποιοι έξεδήλωσαν έμπράκτως την αγάπην και άλληλεγγύην των προς τούς έχοντας άνάγκην βοηθείας συναδέλφους των άξίζει κάθε έπαινος.

Ο Έλλην. Έρ. Στ. Νεότητος σεμνύεται δια τούς συνεργάτας του και άπευθύνει προς αὐτούς έγκαρδίους εύχαριστίας και συγχαρητήρια.

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

1) Τ' ό 71ον Δημ. Σχολείον Δ'. Περιφ. Άθηνών έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Παπαδάτων Πρεβέζης 5 σάκκους και 5 δέματα με είδη ίματισμού.

2) Τ' ό Άμερικανικόν Κολλέγιον Άθηνών έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Σαγιάδος Φιλιατών 5 σάκκους και 1 δέμα με είδη ίματισμού.

3) Τ' ό 6ον Δημ. Σχολείον Α'. Περιφ. Πειραιώς έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Γεροπλάτανου Ήπειρου 1 δέμα με γραφ. ύλη.

4) Τ' ό Γυμνάσιον Κορωπίου έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Χρυσανγής Κοζάνης 4 δέματα με ίματισμό και 1 δέμα με γραφ. ύλη.

5) Τ' ό Δημ. Σχολείον Κορωπίου έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Άποσκέπου - Νεστορίου 2 δέματα με γραφ. ύλη.

ΝΕΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ

1) Τ' ό 3ον Δημ. Σχολείον Α'. Περιφ. Άθηνών έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Ήλιόρραχης Κονίτσης 3 χαρτοκιβώτια με είδη ίματισμού και 1 χαρτοκιβώτιο με γραφ. ύλη.

2) Τ' ό 7ον Δημ. Σχολείον Άγρινίου έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Ήλιόρραχης Κονίτσης 1 δέμα με γραφ. ύλη.

3) Η Σχολή Δαδράδου Πειραιώς έστειλε είς τ' ό Σχολείον Βροντού Νευροκοπίου 1 σάκκο και 5 δέματα με σχολ. ύλικό.

4) Τ' ό 26ον Δημ. Σχολείον Β'. Περιφ. Άθηνών έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Σπηλαίου Όρεστιάδος 1 δέμα με σχολ. ύλικό.

5) Η Σχολή Κ. Μόσχου Κουπονίων έστειλε είς τ' ό Δημ. Σχολείον Σιδηροχωρίου Ποροίων Σερρών 1 δέμα με διάφορα είδη, δια τ' όν μαθητήν Τσιτιανόν Ιωάννην.

6) Η Δημοσία Έμπορική Σχολή Πειραιώς έστειλε δέματα με Πασχαλινά δώρα είς τ' ό Δημ. Σχολείον Καλπακίου Ιωαννίνων, τ' ό ποίον υιοθέτησε.

ΕΣΝ μαθηταί δημ. Σχολ. Φωτεινής παίζουν βόλλευ είς τ' ό Ισοπεδωθέν ύπ' αὐτών γήπεδον.

Juniors of Elem. School Photini at their playground which they levelled

ΕΣΝ μαθηταί του Β' Δημ. Σχολ. Μυτιλήνης φυτεύουν δένδρα εις την αυλήν του Σχολείου.
Juniors of 2nd school Mytilene planting trees in their playground.

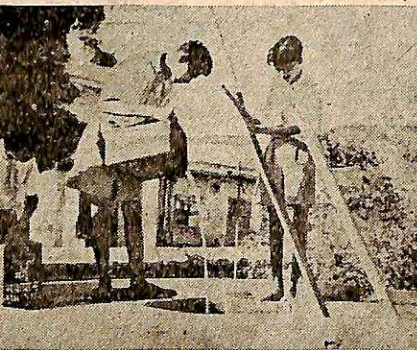
ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Μέχρι σήμερον έφθασαν εις τὰ Γραφεία μας αρκετά Λευκώματα σχολ. αλληλογραφίας. Παρακαλούμεν νά στείλουν όσον τὸ δυνατόν πιδ γρηγορά τὰ λευκώματά των, όλοι αϊ ομάδες, που θέλουν νά συμμετάσχουν εις την ώραιάν αυτήν Έρυθροσταυρικήν έκδήλωσιν δια νά διευκολύνουν έτσι την καλύτεραν και ταχύτεραν οργάνωσιν τής έτησίας εκθέσεως εις τας Άθηνas ως και την έγκαιρον μεταφρασιν και αποστολήν των προς τους Ε.Σ.Ν., δια τούς όποιους προορίζονται.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ τεύχος μηνὸς Μαΐου εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ σχολικοῦ έτους 1952-1953 καὶ ἐπωφελοῦμεθα τῆς εὐκαιρίας νά ἀπευθύνωμεν εὐλικρινεῖς εὐχαριστίας πρὸς όλους τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τοὺς συνεργάτας μας, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν πολῦτιμον συνεργασίαν των ἐβοήθησαν τόσον πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Περιοδικοῦ μας, τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ ἡ σταθερῶς μεγάλη κυκλοφορία του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Ίνδοι έρυθροσταυρίται ἀπολυμαίνουν τὸ σχολικὸ φρέαρ
Delhi Juniors disinfecting their school well

Γαλλίς έρυθροσταυρίτισσα προσφέρει δῶρα τοῦ ἀμερικαν. ΕΣΝ εἰς ἀνέπηρο παιδί.
French Junior offers gifts of the Am. J.R.C. to a crippled child

Άμερικανοὶ έρυθροσταυρίται εἰσιμαζοῦν δῶρα διὰ τὰ ἀρρώστα παιδιά
American Juniors make a variety of toys for sick children

Άγγλίδες έρυθροσταυρίτισσαι συσκευάζουν δῶρα τοῦ ἀμερ. ΕΣΝ διὰ τὰ ἀρρώστα παιδιά.
British Juniors packing gifts from the A.J.R.C. for distribution to sick children

Καναδοὶ έρυθροσταυρίται συσκευάζουν Πασχαλινὰ δῶρα διὰ Νοσοκομεία.
Canadian Juniors packing Easter favors for hospitals

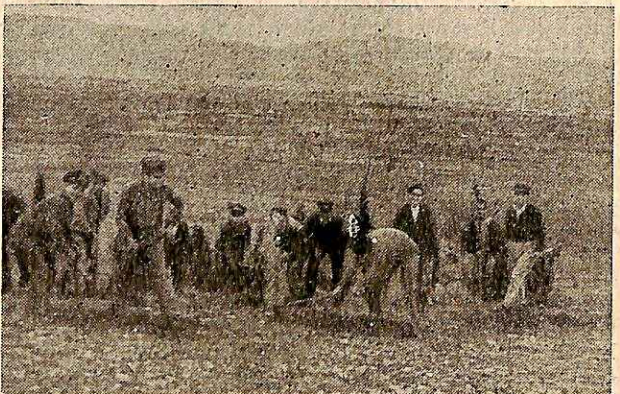
ΕΣΝ μαθήτριαί του Δημ. Σχολ. Συκεῶνος Καρδίτης παρέχουσαι α'. βοήθειās.
Juniors of Elem. School Sykeon, rendering first aid

ΕΣΝ δου Δημ. Σχολ. Πειραιῶς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἡμέρας τῶν ἀνθῶν.
Juniors of 6th Elem. School Piraeus during the celebration of the day of flowers

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν όσους καθυστεροῦν συνδρομὰς καὶ ἀντίτιμον φυλλαδίων τοῦ Περιοδικοῦ μας νά ἐπισπεύσουν τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων διὰ νά διευκολύνουν τὴν κάλυψιν τῶν πολλαπλῶν δαπανῶν ἐκδόσεώς του.

ΕΣΝ μαθηταί Γυμνασίου Άμυνταίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of high School Amyntaion planting trees

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΔΡΑΣΕΩΣ

Παρακαλούμεν όπως τὰ ἀποσταλέντα ἐρωτηματολόγια δράσεως ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. συμπληρωθῶν καὶ ἀποσταλοῦν τὸ ταχύτερον δυνατόν εἰς τὰ Γραφεία μας, ἵνα, ἐπὶ τῇ βάσει τούτων, καταρτισθῇ ὁ έτήσιος ἀπολογισμὸς δράσεως καὶ ἐνημερωθῇ ἐγκαιρίως περὶ αὐτῆς ἡ ἐν Γενεύῃ Ένωσις τῶν Έρυθρῶν Σταυρῶν.

Άπὸ ἔλλειψι χώρου μαθητικὴ συνεργασία καὶ φωτογραφίαι δράσεως ἐκρατήθησαν διὰ τὸ τεύχος τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθήτριά του Άρσακείου Γυμνασίου Ψυχικοῦ ὠργάνωσαν λαχειοφόρον ἑορτὴν διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν υἱοθετηθέντα Δημοτικά Σχολεία τῶν ἀνταρτοπληκτῶν χωρίων τῆς Ἡπείρου, Ἀσίου καὶ Λαλίζης, πρὸς τὰ ὁποῖα καὶ ἀπέστειλαν τὸ πρῶτον ταύτης ἐκ 4.500.000 δρχ.

Διὰ τὰ δύο ἀνωτέρω σχολεία συνενέκντρωσαν περὶ τὰ 800 σχολικά καὶ ἄλλα ὠφέλιμα βιβλία, καὶ διὰ τὸ σχολεῖον τοῦ Ἀσίου ἐπὶ πλέον γραφικὴν ὕλην καὶ διάφορα ἐποπτικά μέσα διδασκαλίας, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐζήτησε.

Κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα ἐπισκέφθησαν τὰ ἐξῆς φιλανθρωπικά ἱδρύματα, εἰς τοὺς τροφίμους τῶν ὁποίων προσέφεραν διάφορα δῶρα καὶ ἐψυχαγωγῶσαν αὐτούς: α) Παιδικὸν Σταθμὸν Πετραλῶν (Στέγην Ἀργέντη), β) Γρηκομείον, γ) Ἀσκληπιεῖον Βούλας, δ) Πρεβαντόριον Πεντέλης, ε) Ἀσυλὸν ἀνατρίτων παιδῶν.

Εἰς τὸν τομέα τῆς αλληλογραφίας ἐτοιμάζον καὶ ἐφέτος λευκώματα διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ διὰ ἑλληνικά σχολεία.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 41ου Δημ. Σχολείου Β' Περιφ. Ἀθηνῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς μὲ γραφικὴν ὕλην καὶ χρήματα. Προσέφεραν εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν ἀγορὰν τῆς Κοινωνικῆς Ἀντιλήψεως παιγνίδια καὶ χειροτεχνήματα. Ἐτοίμασαν διάφορα εἶδη πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Κιβωτῶν Κοζάνης, ποὺ ἔχουν υἱοθετήσει.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῆς Σχολῆς Χατζηδάκη ἔκαναν ἔργον μετὰ τὸν τοῦ καὶ ἐμάεψαν διάφορα εἶδη ἱματισμοῦ καὶ παιγνίδια, τὰ ὁποῖα διένειμαν εἰς 60 ἄπορα παιδιά τῆς συνοικίας των.

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθήτριά του Β' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν ἐπισκέφθησαν τὸ Ἰωσφόγειον Ὁρφανοτροφεῖον καὶ προσέφεραν εἰς τοὺς τροφίμους διάφορα δῶρα καὶ γλυκίσματα καὶ τοὺς ἐψυχαγωγῶσαν. Ἐπίσης ἐπισκέφθησαν καὶ τὸ 401 Στρατιωτικὸν Νοσοκομείον, ὅπου ἐμοίρασαν δῶρα καὶ ἐψυχαγωγῶσαν τοὺς τραυματίας.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Λυκείου «Ἐλ ληνισ μὲ ρ» Κ. Στ. αὐρίαν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς μικροὺς μαθητὰς. Καλλιεργοῦν φυτὰ εἰς γλαστρες. Ἀπέστειλαν 2 σάκκους μὲ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ 1 σάκκο μὲ γραφικὴ ὕλη καὶ παιγνίδια εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Κεφαλοδρύσου, ποὺ ἔχουν υἱοθετήσει. Διέβησαν 1.000.000 διὰ τὴν Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου. Ἀπέστειλαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Φῶς παιγνίδια πρὸς διανομὴν εἰς πτωχὰ παιδιά. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σ' τάξεως ἐβοήθησαν πτωχὴν οἰκογένειαν.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀνω Μυρτιάς Νάυπα

κτίας ἐφύευσαν περὶ τὰ 200 πύκα καὶ 100 κυπαρίσσια εἰς ἐκκλησιαστικοὺς χώρους καὶ εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιάς. Ἐψαλαν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τοῦ Σχολείου των. Κάθε Κυριακὴ χοροδία Ε.Ε.Σ.Ν. φάλλει εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Μετέφεραν σωλῆνας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου. Φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Λευκάδιου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των, τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύευσαν διάφορα δένδρα. Ἐψαλαν τὰ κάλαντα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου των. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημ. Σχολείου Ἐλασσόνης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐφύευσαν διάφορα δένδρα, τὰ ὁποῖα περιποιούνται. Ὁργάνωσαν ἐκδρομὰς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχολείου Παλαμῶν Καρδίτης ἐπιχομμάτωσαν τὸ δάπεδον τοῦ ἀνοικοδομηθέντος διδακτηρίου των. Ἐφύευσαν εἰς τὸ ἄλσος τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης 150 πύκα, 200 κυπαρίσσια καὶ 120 τριανταφυλλίες. Ἐμάεψαν διάφορα εἶδη διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Βλάσδου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Καλοσκοπῆς Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολικὸν φαρμακεῖο. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐπισκέφθησαν τοὺς τυφλοὺς τοῦ χωρίου, τοὺς πτωχοὺς, αὐτὰ φρούτα κλπ. Μὲ τὰ προσέφεραν κρέας, αὐτὰ φρούτα κλπ. Μὲ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν 3 ἐκδρομὰς καὶ ἕνα λεῶμα διὰ τὸ Σχολεῖον τους. Ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἀπορ. χιονοδρομίας, κατασκευάζοντες μονοὶ των σκί. Ἀνήτησαν πινακίδες μὲ ἐπιγραφὰς διὰ τὴν προστασίαν τῶν πουλίων, τῶν δέξδρων καὶ τῶν ζώων. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Καρυντίων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν φαρμακεῖο καὶ μαθητικὸν κουρεῖο. Ἐλάσαν μέρος εἰς τὸν ἔρανον τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Σκότης Ἀγυῖας Ἐλαρῖσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύευσαν διάφορα δένδρα καὶ ἄνθη. Κατήρτισαν ἐκκλησιαστικὴν χορωδίαν. Μὲ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα θὰ ὀργανώσουν μορφωτικὴν ἐκδρομὴν.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μάτσουκίου Ζαγορίου περιέφεραν τὸν σχολ. κήπο, τὸ νεκροταφεῖο τοῦ χωρίου καὶ ἐφύευσαν διάφορα λουλούδια τοῦ χωρίου, τὰ ὁποῖα περιποιούνται. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπαθῆτάς των. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κάτω Λαφίστης Ἰωαννίνων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ νίνων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τοῦ χωρίου των. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο, σχολικὸν φαρμακεῖο καὶ παρέχουν πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ὁργάνωσαν ἑορτὰς τῆς Φανέλλας τοῦ δὸν μέρος εἰς τὸν ἔρανον τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πηγῶν Ἰωαννίνων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ χωρίου των, καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, τὸν ὁποῖον νῶν καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύευσαν διάφορα δένδρα καὶ ἄνθη. Κατήρτισαν ἐκκλησιαστικὴν χορωδίαν. Μὲ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα θὰ ὀργανώσουν μορφωτικὴν ἐκδρομὴν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μάζιου Κονίτης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ χωρίου των, καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, τὸν ὁποῖον νῶν καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύευσαν διάφορα δένδρα καὶ ἄνθη. Κατήρτισαν ἐκκλησιαστικὴν χορωδίαν. Μὲ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα θὰ ὀργανώσουν μορφωτικὴν ἐκδρομὴν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγ. Ἰωάννου Πιερίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐφύευσαν διάφορα δένδρα, τὰ ὁποῖα περιποιούνται. Ὁργάνωσαν ἐκδρομὰς.

ἰδικήν των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύευσαν περὶ τὰ 100 πύκα καὶ 100 κυπαρίσσια. Ἐψαλαν τὰ κάλαντα εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου των ἐμοίρασαν φρούτα καὶ γλυκίσματα εἰς πτωχὰ καὶ ὀρφανὰ παιδιά τοῦ χωρίου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 1ου Δημ. Σχολείου Ν. Πετριτσίου Συντικῆς ἀσχοιοῦνται μὲ τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τὰ πτωχὰ παιδιά μὲ ἱματισμὸν καὶ σχολικά εἶδη. Προσέφεραν τεύχη τοῦ Περιοδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τοὺς ἀκρίτες τοῦ Μπελές.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ν. Φλογητῶν Χαλκιδικῆς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Ἐφύευσαν 150 πύκα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου. Μὲ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν εἶδη ἱματισμοῦ διὰ τοὺς πτωχοὺς συμπαθῆτάς των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 18ου Δημ. Σχολείου Α' Περιφερείας Θεσσαλονίκης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμπαθῆτάς των μὲ γραφικὴν ὕλην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 5ου Δημ. Σχολείου Α' Περιφερείας Θεσσαλονίκης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμπαθῆτάς των. Ἀγόρασαν ἱματισμὸν γιὰ τὰ πτωχὰ παιδιά τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μεσοκάμου Φλωρίνης ἐπισκέφθησαν τὸ συνοριακὸν φυλάκιο τῆς περιοχῆς των διένειμαν εἰς τοὺς στρατιώτας σιγὰρα, καὶ τοὺς ἐψυχαγωγῶσαν. Ἐπισκέφθησαν τὸν Ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ χωρίου καὶ μετέτρεψαν τὴν αὐλὴν του εἰς ἀνθοκηπὸν. Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου κατεσκεύασαν κενοτάφιον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Τροπαιοῦ Φλωρίνης ἀπεψήσαν ἑλ. Ἐπιχομμάτωσαν λάκκους. Ἐκαθάρισαν τοὺς κεντρικοὺς δρόμους καὶ τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Παρέχουν τῆς πρῶτης βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς μὲ γραφικὴν ὕλην καὶ βιβλία. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύευσαν 238 δένδρα. Ἐλάσαν μέρος εἰς τὴν ἀναστάσιν. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 1ου Δημ. Σχολείου Νεστορίου ἐτοιμάζουν δέματα μὲ χαμομήλι διὰ τὰ νοσοκομεία.

ΕΣΝ μαθηταὶ Α' Δημ. Σχολ. Νεστορίου ἐτοιμάζουν δέματα μὲ χαμομήλι διὰ τὰ νοσοκομεία.
Juniors of 1st Elem. School Nestorion packing camomile for the hospitals

τίζουν την καθαριότητα του σχολείου των, την ιδιότητα και του χωριού των. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντες ανάγκη, μαθητικό κουρείο και μαθητική βιβλιοθήκη. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Επισκέπτονται τους αρρώστους συμμαθητάς των. Επεσκεψθήσαν στρατιωτικόν φυλάκιον Γράμμου και προσέφεραν εις τους στρατιώτας διάφορα αναψυκτικά και τούς έψυχαγωγήσαν. Εφύτευσαν πλατάνια σε διάφορα μέρη του χωριού και άνοιξαν 500 λάκκους προς φύτευσιν κωνοφόρων δένδρων.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Γ' Δημ. Σχολείου Καστοριάς επισκέψθησαν το Γεροκομειον της πόλεως των, και προσέφεραν εις τους τροφίμους φρούτα.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' Δημ. Σχολείου Καστοριάς άνοιξαν λάκκους εις τον λόφον της πόλεως και εφύτευσαν 600 δενδρύλλια.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ξηροποτάμου Δράμας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδιότητα των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Ισοπέδωσαν το προαύλιον του Σχολείου των. Εφύτευσαν 2.400 παύλα εις τον λόφον του χωριού και 500 καρυδιές, εις τον δημόσιον δρόμον. Περιποιούνται τον πελκώνα, άμυγδαλεώνα και τον κήπο του Σχολείου. Επεσκεψθήσαν το Γεροκομειον Δράμας και έμοίρασαν εις τους τροφίμους του βασιλόπτητα και κουλουράκια και τούς έψυχαγωγήσαν. Επίσης έδώρησαν εις το ίδρυμα καυσόξυλα. Έλαβον μέρος εις τον έρανον της φανέλλας του στρατιώτου και έμάζωσαν 357.000 δραχ.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Π. Αγιογιόργου Παιονίας έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας βοήθειας εις τους έχοντες ανάγκη. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Εφύτευσαν εις την αυλήν του Σχολείου 200 παύλα και 25 άμυγδαλιές. Ισοπέδωσαν το προαύλιον. Αποστέλλουν τὸ Περιοδικόν Ε.Ε.Σ.Ν. εις συμμαθητρίαν των ή οποία νοσηλεύεται εις Σανατόριον.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Φωτεινής Καστοριάς φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδιότητα των. Περιποιούνται τα δένδρα, που έφύτευσαν. Ισοπέδωσαν το Γυμναστήριον των. Βοηθούν τους αδυνάτους.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ανωφύτου Παιονίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητα των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Εφύτευσαν 150 δενδρύλλια γύρω από το Σχολείο. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Δι' έρανου μεταξύ των κατοίκων ίδρυσαν κοινοτικόν φαρμακείον και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντας ανάγκη.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Βαρυκού Καστοριάς φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την ιδιότητα των και του χωριού. Έχουν σχολ. κουρείο. Άνοιξαν 200 λάκκους και εφύτευσαν 200 μηλιές. Ισοπέδωσαν το προαύλιον του Σχολείου. Εμάζωσαν πέτρα διά την κατασκευήν καταφυγίου εις το 31ον χιλιόμετρον της Δημοσίας οδού Αμυνταίου Καστοριάς.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Λεϊού Νεοχωρίου Χαλκιδικής έχουν φυτώριον με 1000 περίπου δενδρύλλια. Καλλιεργούν σχολ. κήπο.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Μυλοποτάμου Δράμας εφύτευσαν 400 δένδρα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Βυτινής φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδιότητα των. Έχουν μαθητικό ταμείο από το όποιον βοηθούν τους πτωχούς συμμαθητάς των. Εφάλαν τα κάλαντα και άγόρασαν μίαν σημαίαν του Σχολείου των.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 16ου Δημ. Σχολείου Πατρών (Αγυιάς) ανέλαβαν πρωτοβουλίαν και δράσιν εις τον τομέα της διαδόσεως του Πρασίνου, χορηγούν άνθη από τον σχολ. κήπο, που καλλιεργούν.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Λαγίου Βοιωνών φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδιότητα των. Καλλιεργούν άνθηκηπο. Έχουν μαθητικό κουρείο.

ΘΡΑΚΗ

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Στραυρού πόλεως Ξάνθης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Εκαθάρισαν τους κεντρικούς δρόμους του χωριού. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Εφύτευσαν 300 καλλυπνιστικά δένδρα κατά μήκος της δημοσίας οδού. Έχουν μαθητικό κουρείο. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθη-

τάς. Με τα χρήματα, που έμάζωσαν από τα κάλαντα, έδοθησαν 5 πτωχάς οικογενείας και πτωχούς συμμαθητάς των. Άλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δ' Δημ. Σχολείου Σπηλαίου Όρεστιάδος φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου των, του χωριού και την ιδιότητα των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έχουν μαθητικό κουρείο. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Έλαβον μέρος εις την αναβάσασιν φυτεύσαντες περί τα 2.500 δενδρύλλια. Με τα χρήματα από τα κάλαντα άγόρασαν μιά σημαία, φάρμακα και 5 ποτιστήρια διά το σχολείον των. Έλαβον μέρος εις διαφόρους έράνους.

ΝΗΣΟΙ

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' Δημ. Σχολείου Τήνου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδιότητα των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, εις τον όποιον εφύτευσαν περί τα 560 δένδρα. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Άσκούνται εις τας πρώτας βοήθειας. Οργανώνουν έορτάς και εκδρομάς.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ασπρογέρας Κεφαλληνίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδιότητα των. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Εφύτευσαν άνθη. Με τα χρήματα του Ταμείου των άγόρασαν βιβλία και Περιδικά διά την σχολικήν των βιβλιοθήκη. Έκαμαν έρανον υπέρ της φανέλλας του στρατιώτου.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Νικολή Λευκάδος φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των, την ιδιότητα των, του χωριού των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, τον όποιον περιέφραξαν. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς και τούς πτωχούς με γραφικήν ύλην. Με χρήματα του ταμείου των άγόρασαν τιμήμενόν διά την κατασκευήν κλίμακος εις το Σχολείο των.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' Δημ. Σχολείου Περιθέριας Κερκυρας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντας ανάγκη. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Οργανώνουν εκδρομάς. Έλαβον μέρος εις τον έρανον της φανέλλας του στρατιώτου. Άλληλογραφούν με έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την 18ην Ιανουαρίου συνητήθησαν εις άγωνα βόλεϊ μπάλ οι ομάδες της Γ' και Δ' τάξεως Έμπορικης Σχολής Πύργου μετά της ΣΤ2 Γυμνασίου Άρρενών Πύργου. Ο άγων έληξε με Ισοπαλίαν.

Επίσης την 19ην Ιανουαρίου συνητήθησαν οι ομάδες βόλεϊ μπάλ Γ' και Δ' Έμπορικης Σχολής Πύργου και Μικτής ΣΤ' Γυμνασίου. Ο άγων έληξε με την νίκη του Γυμνασίου, με παιγνιδικά υπέρ της Έμπορικης 16-8, 16-9, 16-11, 16-7 και 16-15.

Την νικητήριαν άπείλεσαν: 1) Χαρ. Θεοδωράκος, 2) Πετ. Μαυρογιάννης, 3) Βρετός, 4) Δημ. Ρουφοπούλος, 5) Παναγιωτόπουλος, 6) Θεόδ. Μακρής. Η ομάδα της Γ' και Δ' τάξεως Έμπορικης κατέ εις άγωνα βόλεϊ μπάλ οτιανδήποτε ομάδα άλλου Γυμνασίου.

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ΣΩΣΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

- 1) Στόν Άτλαντικόν Όκεανόν (περίπου 1.000 χιλ. από τις ακτές των Ην. Πολιτειών.
- 2) Με 273 βαθμούς υπό το μηδέν.
- 3) Στο Ινδοσάαν.
- 4) Ο Ζεύς.
- 5) Εκκοιτισσάρας (12 ζεύγη).
- 6) Το άμπέρ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Άφου πάει ο υπηρέτης στον κήπο, θα κόψη 15 μίλια, και γυρνάει πίσω. Έρχεται στον πρώτο σταθμό. Δίνει τα μισά από τα 15 του μένον 7,5 και μισό 0,5—7,5 και 0,5—8. Έρχεται στον δεύτερο σταθμό. Άφου έδωσε τα 8 εις τον πρώτον σταθμόν, του έμειναν 7. Τα μισά 35 και 0,5—4 Του έμειναν 3. Άφου έδωσε από τα 7 τα 4. Έρχεται εις τον τρίτο σταθμό. Από τα τρία (3) το μισό 1,5 και μισό 0,5—2 του έμειναν 1 το όποιον έπήγε εις τον κύριον του.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ο Σαλίγκαρος.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ο Δούρειος Ίππος.

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

α' Η μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς φῆν ἀπολώλεκεν. Ξενοφών

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

37 παιδιά από 3.003.003 καρύδια.

3.003.003 παιδιά από 37 καρύδια.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Από των 500 θα άγοράση 56 άκάδες
» » 2.000 » » 20 »
» » 3.000 » » 4 »

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Αντί — α.
Είς το πρώτον τετράγωνον τίθεται ο αριθμός 7, εις το 2ον ο 10, εις το τρίτον ο 2 και εις το 4ον ο 15.

ΣΥΝ Ή ΠΛΗΝ

— 159+31, — 310,+29, — 22,+ 1510,—7.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ 1ον

1) Βόλος, 2) Όρος, 3) Λ.Ο.Κ., 4) Ός.

5) Σ.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ 2ον

1) Πέραν, 2) Έτος, 3) Ροή, 4) Άς.

5) Ν.

ΣΚΑΛΑ

1) Τίς 2) Τρίς, 3) Τήνος, 4) Τίγρις.

5) Τρίπολις, 6) Ταύγετος.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

2 7 6
9 5 1
4 3 8

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1ον

4 6 8 5
6 4 5 8
5 8 4 6
8 5 6 4

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

2 4 6 7 3 5
4 2 5 3 7 6
3 5 2 4 6 7
7 6 4 2 5 3
6 7 3 5 2 4
5 3 7 6 4 2

ΑΙΝΙΓΜΑ 1ον

Άμνός — Θάμνος.

ΑΙΝΙΓΜΑ 2ον

Ξάνθη — Άνθη.

ΚΛΙΜΑΣ

1) Πάς, 2) Πούς, 3) Πόρος, 4) Πέτρος.

5) Περωτός, 6) Περιελής, 7) Πάτροκλος.

ΜΕΣΟΣΤΙΧΙΣ

ΜΙΝΩΣ Λαμία, Ήπιον, άΝά, κΝς, νήΣα.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Άρτεμισιον.

ΜΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ίσλανδία — Ίρλανδία.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) Λέρος, 2) Έπος Ροή, 3) Σ.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) Αίτνα, 2) Νηρηΐς, 3) Ναπολέων, 4) Ιάσων, 5) Βραχμανισμός, 6) Άνθος, 7) Σάλος (Άννιδας).

ΦΩΝΗΝΤΟΛΙΠΟΝ

Έν σίδα, 6τι οὐδέν σίδα.

ΡΟΜΒΟΣ

1) Κ, 2) Άρα, 3) Κρήτη, 4) Άτι, 5) Η.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) Ρών, 2) Κίνα, 3) Μόσχα, 4) Μανύας,

5) Μύκονος, 6) Άπέννινα, 7) Νηρδηγία, 8) Άνδαλουσία, 9) Βελουχιστάν.

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΘΕΟΣ — ΕΘΟΣ.

ΦΩΝΗΝΤΟΛΙΠΟΝ

Ο σύ μισείς έτέφω μη ποιήσης.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1) Κόκορας.

2) Άλέτρι.

3) Ορολόγιον.

4) Ο ηλεκτρ. σιδηρ. δὲν βγάζει καπνόν.

5) Το ύδωρ, ο άήρ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ο Πτολεμαῖος ο Β' ο Φιλάδελφος.

2) Η Μαλαίσια.

3) Ο Γάλλος μηχανικός Λεσαψέ.

4) Ο Σικιτών ο Άφρικανός παρὰ την Ζάμαν.

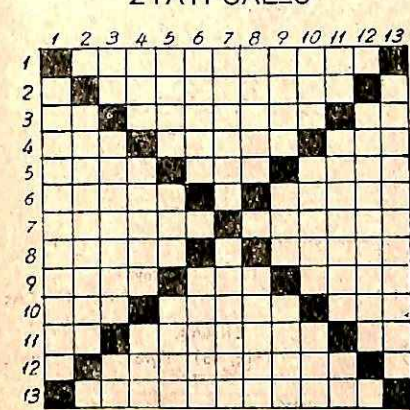
1) Ο Όθων, 2) Το 480 π.Χ. 3) το 399 π.Χ., 4) το Βέλγιον, 5) η Χριστιανική.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

Γάλα.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1) Γεωμετρικόν σχήμα — Ό,τι έπίανε γινόνταν χρυσάφι. 2) Μαύρα ρούχα — Ικανός. 3) Σκορπούν ευωδιά — Τής Ελλάδος είναι ο ένδοξότερος — Ιστορικός αριθμός. 4) Σώμα — Έλλήνων — Προσκόπων — Έτσι λέγεται το ευθύγραμμον τμήμα, το όποιον ένώνει το κέντρον και καταλήγει στην περιφέρειαν ένός κύκλου — Η... ή επί τας. 5) Έδαφική άνωμαλία — Τίθεται πρό συμπεράσματος — Επαμίτης πλεκτός (δημ.). 6) Μέρος της οικίας (γεν.) — Έκανε έκστρατείαν έναντιον του άδελφού του. 7) Υγρόν μέρος — Χρήσιμος διά μαθητάς και μαθητρίας. 8) Νήσος — Πρέπει να ύπακούωμεν όλοι σ' αυτόν. 9) Ό άλλος κόσμος — Είναι η Άθηνά — Ό οίνος της Θείας Εύχαριστίας. 10) Έξουσία εις μαύρους — Εφένευσε τον Άχιλλέα — Αντωνυμία. 11) Ανήκουν σε βασιλείς — Νήσος του Σαρωνικού — Συγγραφεύς. 12) Ηρωική περιφέρεια στην Πελοπόννησο — Υπηρετεί πολλούς χωρικούς. 13) Το σύνολον των ζωικών ειδών μιάς χώρας — Βέλος.

ΚΑΘΕΤΑ

1) Από τους καλούς ανθρώπους λείπει — Σαρακι. 2) Πολεμική κραυγή — Παρέδη την έντολήν του Θεού. 3) Τα 2 πρώτα γράμματα της ώρας — Ποιητής — Προηγείται του όρκου. 4) Μάρκα αυτοκινήτων — Δημιουργείται σε μεγάλην κίνησιν πλήθους — Ωσαν. 5) Άπαραίτητα σ' ένα σώμα — Χρησιμοποιείται σε κίνδυνον — Υφασμα. 6) Υλη — Ένας τών έπτά σοφών. 7) Πρωτεύουσα ομανύμου νομού (ανάποδα) — Πρέπει να τα σεβόμεθα. 8) Όργανα της όράσεως (δημ.) — Εύρωπαϊκή όροσειρά. 9) Φυτον ήμιπαράσιτον — Έναντιωματικός σύνδεσμος — Ιερών όρος. 10) Δύο φορές (άρχ.) — Καρπός — Ράτσα. 11) Έξαιρετική ποιότης — Σαρακοστιανό — Σχηματίζουν τον αριθμόν 85. 12) Όραίο — Σύνολον. 13) Έλαχίστη ποσότης ύγρου — Νησίς της Άδριατικής. ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ
Μαθ. ΣΤ' Τάξ. Γυμνασ. Άρτης

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Τί ήτο ο Δαίδαλος, Τάκη;
— Πουλί, κύριε.
— Γιατί, παιδί μου;
— Μά, κύριε, δὲν έχετε άκούσει γιά το πέταγμα του Δαιδάλου;
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΡΕΝΤΖΗΣ
Γυμνάσιον Μεσολογγίου

ΕΥΘΥΜΑ

Ό μπαμπάς λέει στο μεγαλύτερο γυιό του:
— Τα κουνέλια, παιδί μου, τα πιάνουν από τα αυτιά.
Κι ο μικρός Τότης, που τ' άκουσε:
— Καί εγώ κουνέλι είμαι, που με πιάνεις από τ' αυτιά;

5 ΦΟΡΕΣ ΤΟ 2

Μπορείτε, χρησιμοποιώντας πέντε φορές τον αριθμό 2, να βρήτε γιά σύνολο 28;
ΜΙΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τί είναι εκείνο, που πολλοί το ζητούν, όλοι το δίδουν, άλλα σπάνια γίνεται δεκτό;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

Μαμά: Γιάννη, Κώστα, Πάνο, έλάτε, ήρθε...
— Ποιός, μαμά;
Μαμά: Μά σάς το είπα.
ΚΩΝΣΤ. Δ. ΚΑΠΟΥΛΑΣ
Μαθ. ΣΤ' Γυμνασίου Λεβαδείας

ΣΚΑΛΑ

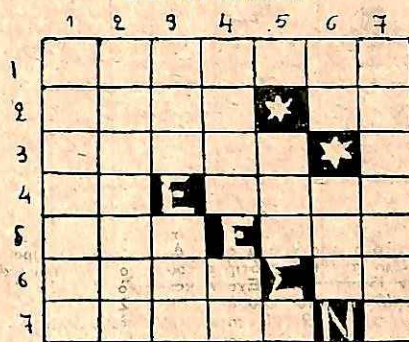
1) Τ —
2) Τ —
3) Τ —
4) Τ —
5) Τ —
6) Τ —
7) Τ —
1) Άρθρον. 2) Έπίρρ. χρόν. 3) Άρχαία όνομασία χώρας. 4) Θηρίον. 5) Όρος Πελοποννήσου (δοτική). 6) Όνομασία της Ρόδου από την μυθολογίαν. 7) Νομός της Ελλάδος (γεν.).
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
Μαθ. Παραρτήματος Γυμνασίου Ιστιαίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ποία είναι η βαθύτερη λίμνη της γής;
2) Ποία θάλασσα έχει τα περισσότερα ψάρια;
3) Που εύρίσκεται ο υψηλότερος καταρράκτης;
4) Ό Ίησους με ποίον έπιφώνημα ήλεγχε τους Γραμματείς και Φαρισαίους;
5) Πώς έλέγοντο άλλοτε οι Ινδικαί νήσοι;
6) Ποίος είναι ο πολεμικός ναύσταθμος της Γερμανίας;
7) Ποία οι πρωτεύουσαι της Ούγγαρίας, Πολωνίας και Νορβηγίας;

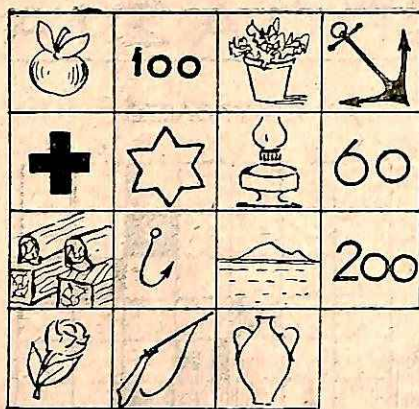
ΝΙΚΟΛ. Π. ΜΕΜΜΟΣ
Γυμνασ. Άρρενών Καλαμών

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Μεγάλη πόλις της Ιταλίας. 2) Ρέει διά μέσου Ήπειρου και Άλβανίας — ΤΕ. 3) Ένας εκ των δύο Περσών στρατηγών, ο όποιος ήττήθη εις τον Μαραθώνα. 4) ΡΝ — Θυμοειδής ίππος (πληθ.). 5) Σύνδεσμος τελικός — Έλληνικός Όργανισμός Τουρισμού. 6) Νήσος των Κυκλάδων (αίτιατ.). 7) Προφήτης.

Εάν βρήτε την σωστήν όνομα-
σίαν των άνωθεν εικόνων και τοπο-
θετήσετε κατά σειράν τὸ ἀρχικόν
γράμμα τῆς όνομασίας τῆς κάθε εί-
κόνης, θά βρῆτε ἕνα Μεγάλο Βα-
σιλέα.
Μαθ. ΣΤ' Δημοτ. Ἀγίου Νικολάου Κρήτης
Ι. Μ. ΚΟΥΚΟΥΡΑΚΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πότε ἔγινε ὁ Ρωσοτουρκικός πόλεμος;
- 2) Ποίος ποταμός τῆς Ἀσίας εἶ-
ναι αἰμοβόρος;
- 3) Πού ἐγεννήθη ὁ Αἰσωπος καί
πότε;
- 4) Τί κοινόν ὑπάρχει μεταξύ ἱπ-
που καί λουλουδιοῦ;
- 5) Ποία εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς
Μαντζουρίας καί ἀπό ποία πόλι
τῆς περνά ὁ Ὑπερσιβηρικός σιδη-
ρόδρομος γιά νά τελειώσῃ στό Ρω-
σικό λιμάνι Βλαδιβοστόκ ἐπὶ τῆς
Ἰαπωνικῆς θαλάσσης;
- 6) Ποίος εἶναι ὁ μεγαλύτερος
καταρράκτης τοῦ κόσμου καί πού
εἶναι;
- 7) Πότε ἀνέλαβε τὴν βασιλείαν
ὁ Ὁθων, καί πότε ἔφυγε ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα; Πού πῆγε;
- 8) Πότε ἔγινε ἡ Φιλικὴ Ἑται-
ρεία, καί ἀπὸ ποίους;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΟΚΑΡΗΣ
Γυμνασ. Τεγέας Τριπόλεως

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

— Γειά σου Γιάννη, πόσο τὸν
ἀγόρασες;
— Ποιόν;
— Μὰ σοῦ τὸ εἶπα, πού εἶχες
τὸ νοῦ σου;
ΣΩΤ. ΤΖΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ
Μαθ. ΣΤ' Τάξ. Γυμνασ. Πωγωνιανῆς Ἰωαννίνων

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

— Ἐ, Λουλούκα, Νικάκη, Ἀν-
δρέα, μὴ παραφάτε, γιατί θά σᾶς
πειράξουν!
— Ποιά, καλὲ μαμά;
— Αὐτὰ πού σᾶς εἶπα.
ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Δ' Τάξ. Γυμνασ. Ἐλευσίνος

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πού εἶναι τὸ μεγαλύτερον χρυ-
σωρυχεῖον τοῦ κόσμου;
- 2) α) Πόσον ὕψος εἶχεν ὁ φάρος
τοῦ Ἀλεξανδρείας; β) Ποίος τὴν ἔ-

- κτίσεν; γ) Πότε; δ) Πῶς ἐφώτιζεν;
3) Πότε ἀπέθανε ὁ Σωκράτης;
4) Πότε ἀπέθανε ὁ Μ. Ἀλέξαν-
δρος;
5) Πότε ἔγινε ἡ ὑποταγὴ τῆς Ἑλ-
λάδος ὑπὸ τῶν Ρωμαίων;
6) Πόσον πληθυσμὸν εἶχον αἱ Ἀ-
θῆναι τὸ 1800; πόσον τὸ 1880; καί
πόσον τὸ 1938;
8) Πόσον πληθυσμὸν εἶχεν ἡ Εὐ-
ρώπη τὸ 1800; πόσον τὸ 1830;
πόσον τὸ 1870; καί πόσον τὸ
1910;
9) Πόσον πληθυσμὸν εἶχεν ἡ Ἀ-
σία τὸ 1800; πόσον τὸ 1830; πό-
σον τὸ 1870; καί πόσον τὸ 1910;
10) Πόσον πληθυσμὸν εἶχεν ἡ Ἀ-
μερικὴ τὸ 1800; πόσον τὸ 1830;
πόσον τὸ 1870; καί πόσον τὸ 1910;

ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
Μαθ. Β' Γυμνασ. Ἀρρένων Ἡρακλείου

ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ

Εἶμαι φυτὸν τοῦ δάσους
μ' ἂν με διπλοαποκεφαλίσῃς
φυτὸν τῶν πεδιάδων τῆς Μεσογείου
στὴ στιγμὴ θά ἀντικρύσῃς.

ΣΩΤΗΡ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ
Μαθ. Ε' Τάξ. Γυμνασ. Ἀστρους

ΑΙΝΙΓΜΑ

Οἱ κάμποι μου ξεροὶ καὶ γυμνωμέ-
(νοι,
δίχως σταλιά νερὸ οἱ θάλασσές μου
καὶ δίχως σπίτια οἱ χώρες οἱ τρα-
(νές μου.
Δὲν εἶμαι τίποτα σχεδὸν καὶ εἰμ' ἡ
(οἰκουμένη.

ΚΑΙΤΗ ΚΟΥΡΑΜΠΗ
Μαθ. Ζ' Τάξ. Γυμνασ. Μοσχάτου

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

- 1) Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς.
- 2) Νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν.
- 3) Ἐγ-
γονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ.
- 4) Θεὸς τῆς
Μουσικῆς.
- 5) Πατὴρ τῆς τραγωδίας.
- 6) Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ
Ν. Πετρίτσι

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

1)	1	2	3	4	5	6	7	8	2
2)	8	5	7	3	2	1			
3)	4	5	3	7	2	8			
4)	6	7	8	2	1				
5)	3	7	8	2	8				
6)	6	7	3	2	1				
7)	4	6	5	8	2				
8)	2	8	2	1					
9)	1	2	3						

- 1) Σ' αὐτὴ τὴ μάχη ὠργάνωσε
ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν ὑπηρεσίαν Πε-
ριθάλψεως τῶν Τραυματιῶν.
- 2) Ἐκ
τῶν μεγαλύτερων ποταμῶν.
- 3) Ἐ-
χει κάθε δέντρο.
- 4) Ποταμὸς τῆς
Εὐρώπης.
- 5) Βιομηχανικὸν φυτὸν.
- 6) Ὅρος τῶν Βαλκανίων.
- 7) Ἀπα-
ραίτητο σὲ αὐτοκίνητο.
- 8) Οἰκόσι-
τον ζῶον.
- 9) Νότα μουσικῆς.

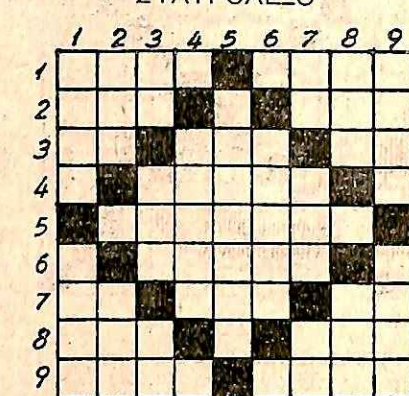
Α. ΚΡΑΒΑΡΙΤΗΣ
Μαθ. Ε' τάξ. Γυμνασ. Εὐπαλίου Δωρίδος

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἐπὶ ποιόν ἀριθμὸν πρέπει νά
πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν
12345679, διὰ νά μᾶς δώσῃ ἑξα-
γόμενον, τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ψηφία
νά εἶναι ὅμοια;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΣΤΑΜΟΣ
Μαθ. Παραρτήματος Γυμνασίου Ἰστιάας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΩΣ

Στὸ σταυρόλεξο αὐτὸ οἱ λέξεις,
πού θά τοποθετήσῃτε ὀριζοντίως, θά
σχηματισθοῦν μόνες τους καὶ καθέ-
των στὴν ἴδιαν ἀκριβῶς θέσιν.

- 1) Νῆσος Ἑλληνική, πού παρά-
γει μαστίχα. — Τὰ μεταχειρίζον-
ται στὸν πόλεμο (πληθ.).
- 3) Μι-
κρὴ νῆσος τοῦ Αἰγαίου — Πτηνόν.
- 3) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία — Χρονι-
κὸς σύνδεσμος — ἄρθρον.
- 4) Τὸ
ἀντίθετον τοῦ ἀνώμαλα (πληθ.).
- 5) Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου — Πο-
σοτικὸν ἐπίρρημα χωρὶς τὸ τελευ-
ταῖο σύμφωνον.
- 6) ἔχει τὴν μεγαλυ-
τέραν ἱστορίαν.
- 8) Ὁ ἀριθμὸς 83
μὲ γράμματα — Ἀναφορικὴ ἀντω-
νυμία (αἰτ. πληθ.). — ἄρθρον.
- 8) Ἀρχικὰ τοῦ λύοντος τὸ Σταυρόλε-
ξο — Ὑπουργεῖον, πού ὀνομάζεται
μὲ τρία ὅμοια σύμφωνα.
- 9) Ποτα-
μὸς τῆς Ἀλβανίας — Ἐπίρρημα
χρονικόν.

ΠΑΝΑΓ. ΤΟΥΦΑΝΑΚΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΦΑΚΟΣ
Μαθηταὶ Ἑμπορικῆς Σχολῆς Γυθείου

ΣΚΑΛΑ

1)	Σ	—							
2)	Σ	—	—						
3)	Σ	—	—	—					
4)	Σ	—	—	—	—				
5)	Σ	—	—	—	—	—			
6)	Σ	—	—	—	—	—	—		
7)	Σ	—	—	—	—	—	—	—	
- 1) Τὰ δικά σας.
 - 2) Σῆμα κιν-
δύνου.
 - 3) Ἀβλαβής.
 - 4) Νῆσος τοῦ
Αἰγαίου.
 - 5) Βάζουμε στὸ φακό (ὀ-
νομαστ.).
 - 6) Ἐνδοξο νησί τῆς Ἑλ-
λάδος.
 - 7) Τραγικὸς τῆς Ἀρχαίας
Ἑλλάδος.

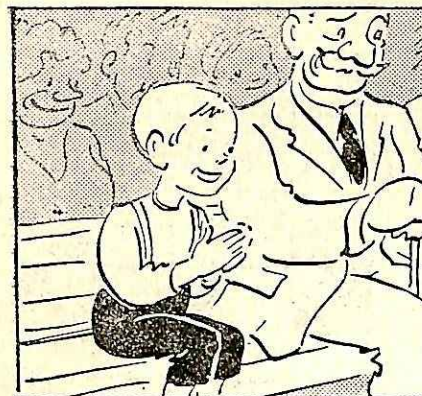
ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
κι ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς
μπροστά σου,
μιά θεὰ τοῦ Ὀλύμπου θ' ἀντικρύ-
(σῃς.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠ. ΓΡΕΒΕΝΙΤΗΣ
Μαθ. ΣΤ' Τάξ. Γυμνασ. Λεωνιδίου

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΛΕ ΣΤΟ ΤΣΙΡΚΟ

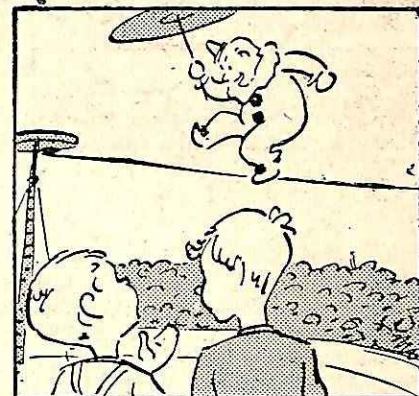
Υπὸ ΑΝ. ΒΩ.

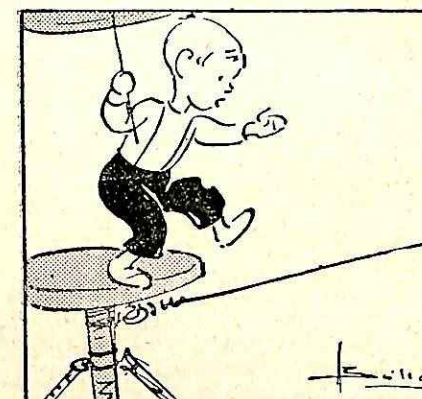
Στὸ τσίρκο πῆγε ὁ Λελὲς
κι ὥρες πολλὰς γελοῦσε
κι ὅλα τὰ νούμερα γραμμὴ
τὰ ἐχειροκροτοῦσε.

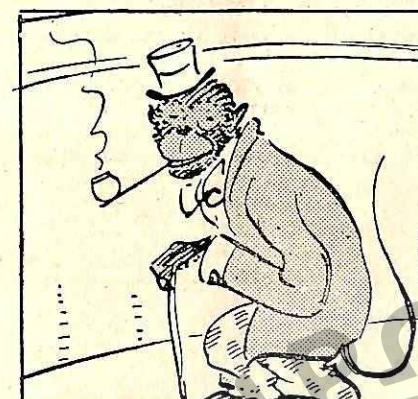
Ὅλα τὸν ἐνθουσίασαν,
μ' ἀκόμα πῖο πολὺ
ἕνας παληάτσος, πού πηδᾷ
στὸ σύρμα σὰν πουλί!

— Μὰ πῶς δὲν πέφτει, δὲ μοῦ λές;
ὁ κύρ' Λελὲς ρωτάει.
— Εἶν' ἡ ὀμπρέλλα μαγικὴ
κι αὐτὴ τὸν συγκρατεῖ.

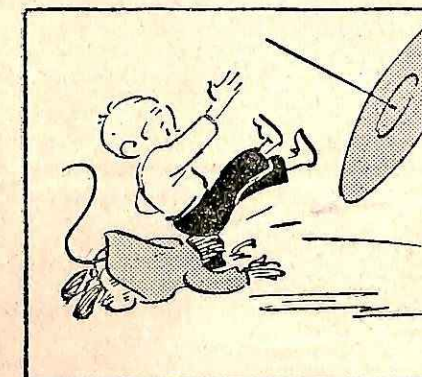
— Μὰ τότε θ' ἀνεβῶ κ' ἐγώ,
περήφανος δηλώνει.
Κι ἀμέσως στὸ διάλειμμα
στὸ στύλο σκαρφαλώνει,

καὶ τὴν ὀμπρέλλα, πού εἶν' ἐκεῖ,
στὸ χέρι τοῦ τὴν παίρνει.
Κεῖνὴ τὴν ὥρα μιά μαϊμού,
τὸ στίβο γύρα φέρνει.

«Μπρός», λέει τώρα ὁ Λελὲς
κι ἀμέσως ἀμολύεται.
Μὰ μ' ὅλη τὴν ὀμπρέλλα τοῦ,
τρέμει, τὸ σύρμα σιέεται.

κι ὥς νά φωνάξῃ «πιάστε με»,
ξανατρικλάει πάλι
κι ὁ δόλιος πέφτει... στὴς μαῖμους
ἀπάνω τὸ κεφάλι!

Ἀγριεῦει τότες ἡ μαϊμού,
κ' ἐνῶ ὁ Λελὲς τὰ χάνει,
πηδᾷ στὸν ὄμο του μεμιάς,
τοῦφες μαλλιά τοῦ βγάνει,

κι ὅλοι οἱ παληάτσοι τὴν τραβοῦν
γιὰ νά τὸν σώσουν τώρα,
μὰ ὥσπου νά βγῇ ἀπ' τὰ χέρια τῆς
ἐπέρασε μιά ὥρα!...

ΤΟ ΤΥΜΠΑΝΟ

Στίχοι

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική

ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Πά-ρα πάν, πάν, πάν, πά-ρα πάν, πάν, πάν, πά-ρα πάν, πάν, πάν, πάν, πάν

πάν, πάν, πάν, πά-ρα πάν, , πάν, πάν, πά-ρα πάν, πάν, πάν, πά-ρα πάν, πάν, πάν, πάν, πάν

πάν.

1. Με-ριᾶ-στε κι'έ-να, ἔ-να δια-δαί-νουν τὰ παι-διά μέ
2. Ἐμ-πρός κι'ας χαι-ρε-τί-ση κα-δέ-νας σιω-πη-λά κορ-
3. Μι-κροὶ τῶ-ρα περ-νοῦ-μέ μὰ θάρ-δου-νε και-ροί σάν

πό-δια φτε-ρω-μέ-να μέ-φλο-γα στήν καρ-διά. 1-3. τὸ τυμ-πα-νο χτυ-
μιά-σάν κυ-πα-ρί-σι και-μέ-τω πα-ψη-λά.
βρά-χοι νὰ γε-νοῦ-με στὰ σύ-νο-ρα φρου-ροί.

πᾶ , , πάν, πάν, πάν, πάν, πάν, και-τὰ γε-ρά παι-διά περ-

νοῦν, και-πᾶν' Πά-ρα πᾶν' Πάν, πάν, πάν.